CONCORDIA

Tijdschrift | Xaveriusinstituut | 88ste jaargang nr 1 | 2024-2025

Afzenddadres: Xaveriusinstituut | Mariastraat 7 Brugge

Concordia

3 Voorwoord
5 Column
6 Bednet
10 Internaat
12 Leestips
16 Fotospel
18 Schoolband
20 Thuis in muziek
22 Aandacht aandacht
23 In Rome
24 God of war
26 Het leerlingenparlement
27 Geen plek lik thuis
28 In beeld
30 Fotohoek
32 Old school
33 DIY
34 Reisverslagen
44 De Koninklijke Speelschaar
46 Mini-ondernemingen
49 Au revoir! Vale!
50 Doctoraat
52 Kardinaal
53 In memoriam Broeder Ivo
54 In memoriam Nadine Mikucki
55 Familienieuws

COLOFON

Jaarlijkse tijdschrift van het Xaveriusinstituut met medewerking van de Koninklijke Oud-leerlingenvereniging, Mariastraat 7, 8000 Brugge.

050 33 63 47

www.sfxbrugge.be

concordia@sfxbrugge.be

Abonnement? concordia@sfxbrugge.be

Redactie: Frank Bosschaert, Hannelore Carron, Annelies Coose, Soetkin Dejaegher, Lieslot Denoyette, Laura Gervoyse, Tom Peeters, Jurgen Van Eeghem, Michèle Van Houtryve

Medewerkers: Maxine Andries, Yitske Ballegeer, Eliza Bauwens, Pieter Blondeel, Tim Coppejans, Jakobe Deconinck, Marcia Dehaene, Ioannis Deneve, Nona Depreitere, Maren De Raes, Aïcha Ghazi, Sara Huysman, Warre Maertens, Elle Van Caeneghem, Peter Roels, Elke Serpieters, Tibe Steeman, Sam Van Cleven, Greet Van de Cappelle, Annelien Van Den Berghe, Marit Vandekerckhove, Michèle Van Houtryve, Ernest Van Mullem, Griet Vangaever, Lore Vanhaverbeke, Lodewijk Vanwynsberghe, Stefaan Vermeire, Flor Will, Johan Yde

Foto's: Frank Bosschaert, Pieterjan Cooreman, Lieslot Denoyette, Norah De Neve, Joline D'hoore, Laura Gervoyse, Fien Lavens, Senne Le Comte, Warre Maertens, Tom Peeters, Jalou Reinquin, Ans Roels, Elke Serpieters, Annelien Vandewalle, Griet Vangaever, Jurgen Van Eeghem, Stefaan Vermeire

V.u. Tim Coppejans, Mariastraat 7, 8000 Brugge

Concept en vormgeving: De Barbaren | www.debarbaren.be

Druk: Graphius

Beste lezer

Met veel plezier kondigen we deze nieuwe editie van *Concordia* aan waarin we opnieuw verhalen, indrukken en ervaringen van het leven binnen én buiten onze schoolmuren bundelen. Dit jaar hebben we gekozen voor het thema 'thuis', een onderwerp dat tegelijk persoonlijk en universeel is.

Binnen onze school vinden we het belangrijk om samen een thuis te creëren voor onze leerlingen en leerkrachten. Dit thema biedt ons de kans om vanuit verschillende perspectieven te kijken naar wat 'thuis' betekent – zowel letterlijk als figuurlijk.

We nemen jullie mee op reis naar verre en minder verre bestemmingen en laten zien hoe onze reizen ons een gevoel van thuiskomen kunnen geven. Daarnaast is er aandacht voor hoe zelfs games een verrassende thuisbasis kunnen vormen voor sommigen.

Ook de kracht van muziek wordt belicht: onze twee schoolbands brengen een inspirerende playlist met nummers die 'thuis' centraal stellen. Tot slot staat Bednet in de schijnwerpers, een prachtig initiatief dat zieke leerlingen de kans biedt om de verbinding met hun klasgenoten te behouden, zelfs vanop afstand.

Intussen bouwen wij verder aan ons huis. Na de afwerking van onze nieuwe speelplaats maken we ons klaar om het eerste gedeelte van onze gebouwen aan de Mariastraat te renoveren en moderne 'thuisklassen' te integreren.

Wij hopen dat deze editie jullie zal ontroeren, verrijken en misschien zelfs inspireren.

Veel leesplezier!

Tim Coppejans
Directeur

Column

Overal thuis

Knusse boshut, charmant vakantiehuis met zwembad, hippe stadsflat, Zeeuwse parel of tiny house in ‘t groen? Voor een fikse duit kun je er volgende vakantie weer even ontspannend tussenuit.

Inchecken vanaf 15 uur. Eruit voor 11 uur! Ai, de kinderen moeten op het sofabed. Oei, geen likje olijfolie in de kast, geen tafelkleed op de plastic tuintafel, erg krappe badkamer, geen warm welkom. Hooguit een snuif zout, vier borden met dito bestek in een verder lege kast en een rol wc-papier. De wifi werkt niet! Knus, charmant, gezellig. Fijne vakantie!

Sinds enige jaren ruilen wij ons huis met gelijkgestemden wereldwijd. Jouw huis is mijn thuis. Een lokaal aperitiefje staat klaar. De kat geeft je een aaitje. De buren nodigen je uit voor de borrel. Insider tips worden gul met je gedeeld. Uiteraard kun je ook de kano lenen en pluk gerust tomaten uit de serre!

Wij zorgden zo al voor een New Yorkse kat met kuren, een Deense citroenboom en brave Zuid-Afrikaanse vetplanten. We nipten van een glas op een Parijs dakterras, vierden oud en nieuw bij Barcelonezen thuis. De Egeïsche zee is onze achtertuin op Tinos, ons Cycladisch eiland. Wij hebben een thuis in Sardinië bij Roberto!

Je leert de huizenruilers goed kennen, want je deelt per slot van rekening een intiem bezit, je thuis! Vertrouwen is wederzijds.

Oh ja, in ruil voor die gastvrijheid mogen de getaande Grieken, de oudjes uit Kentucky, de ultralopers uit Brooklyn, de Noorse Olaug en Stein… allemaal bij mij in bed!

— *Annelien Van Den Berghe*

Leren zonder grenzen:

hoe Bednet onderwijs thuis brengt

Stel je voor: je bent ziek, je voelt je slecht in je vel en je kan een tijdje niet naar school. Misschien moet je wel in het ziekenhuis blijven voor een behandeling? Je zou vast denken: “Oei, ik mis al die lessen!” Maar geen paniek, er is een oplossing. Hoe dat allemaal in zijn werk gaat? Dat lees je hier!

Wat is Bednet precies?

Bednet is een vorm van online afstandsonderwijs die ervoor zorgt dat je les kunt volgen, ook al ben je niet in staat om naar school te komen. Dankzij Bednet krijg je toegang tot een virtueel klaslokaal, waar je via je computer, tablet of smartphone aan de lessen kan deelnemen. Het lijkt alsof je gewoon in de klas zit! Iedere leerling die Bednet gebruikt, krijgt een trajectbegeleider toegewezen. Dit is de contactpersoon voor alle betrokken partijen (leerling-school-CLB-ouders). Deze persoon biedt ondersteuning bij de opstart en ook tijdens het traject. Bednet is gratis voor het deelnemende gezin en de school.

Je ziet de vakleerkracht, je kan meepraten met je klasgenoten en vragen stellen. Dat kan je doen door de microfoon even aan te zetten, maar ook door te typen in de chatfunctie. Leren is niet enkel kennis verwerven, maar ook samenwerken met je klasgenoten aan oefeningen of een opdracht. Je kan je sociale contacten in de klas onderhouden.

Door op deze manier lessen te volgen, creëer je dus minder achterstand en blijf je ook verbonden met je klas en de school. Dit vinden we in de Frères uiteraard erg belangrijk!

Groei van Bednet

Bednet bestond het afgelopen jaar 20 jaar! De organisatie heeft gedurende deze jaren meer dan 7000 leerlingen kunnen ondersteunen om toch onderwijs te volgen. Hiernaast vinden jullie de mooie evolutie van Bednet en ook twee leerlingen die hun ervaringen delen.

— *Laura Gervoyse*

Start in 2004

Het verhaal begon in 2004. Kathy Lindekens, een medewerkster van Kom Op Tegen Kanker, kwam vaak in contact met kankerpatiënten en hun ouders. Deze kinderen konden het ziekenhuis verlaten om thuis verder te herstellen, maar hadden geen mogelijkheid om onderwijs te volgen. Dit resulteerde in jongeren die zich geïsoleerd voelden.

Erkenning in 2014

2014 werd een belangrijke mijlpaal voor het bedrijf. De vzw werd erkend door de overheid en kwam terecht in het onderwijsdecreet XXIV.

Corona

Corona zorgde voor veel miserie, maar voor Bednet was dit een opportuniteit om te groeien. Leerlingen werden naar huis gestuurd en de lessen moesten thuis gevolgd worden. Voor leerkrachten, leerlingen en ouders was dit vaak een eerste kennismaking met het afstandsonderwijs. Er kwamen nieuwe spelers op de markt met verschillende technologieën. Bednet kon hier gebruik van maken om als bedrijf te groeien.

2007

In 2007 ging Bednet echt van start en dan konden de eerste 31 leerlingen thuisonderwijs uittesten.

2015

Sinds 1 september 2015 hebben leerlingen die langdurig en chronisch ziek zijn recht op Bednet. Tienermoeders kunnen op deze manier ook de les volgen.

2024

In 2024 had Bednet een record aan zieke leerlingen die op deze manier de les volgden. Er waren 1734 leerlingen die Bednet gebruikten. Meer en meer leerlingen vroegen Bednet aan omwille van welbevinden of psychische problemen, een opvallende stijging in vergelijking met voorgaande jaren. Helaas zijn er veel leerlingen die de weg naar Bednet nog niet gevonden hebben. Recent onderzoek heeft aangetoond dat maar liefst elk schooljaar ongeveer 8000 leerlingen meer dan een vierde van hun schooldagen gemist hebben door ziekte.

Twee leerlingen aan het woord

Leerling 1*:

26 september werd ik geopereerd aan mijn rug wegens scoliose. De operatie is gelukkig goed verlopen en het herstel verliep vlot. Ik kon de lessen volgen via Bednet. In overleg met de school werd afgesproken dat ik zelf mocht kiezen welke lessen ik wilde volgen. Als ik pijn had, moest ik niet online komen. Ik mocht zelf kiezen wanneer ik mijn camera aan wilde zetten. Als ik dit liever niet deed, werd dit ook gerespecteerd. Mijn klasgenoten en leerkrachten hielden me op de hoogte als er een les niet kon doorgaan of als ze naar een andere lokaal gingen voor bijvoorbeeld een labo.

Ik volgde enkel de lessen van de vakken waar ik moeite mee had, want iedere les volgen was voor mij nog niet vanzelfsprekend. Het ene vak is ook makkelijker om te volgen dan het andere. Neem nu godsdienst. Daar vertelt de leerkracht veel verhalen en is het eenvoudig om te volgen. Bij wiskunde daarentegen moet je niet enkel luisteren, om de leerstof te kunnen begrijpen moet je ook kunnen lezen wat er op het bord geschreven staat.

Ik ben zeer blij dat ik mijn lessen kon volgen via Bednet, maar een volwaardige vervanging voor de gewone lessen is het voor mij zeker niet. Er kwam soms veel bij kijken om het bord goed te kunnen lezen, af en toe werkte de wifi niet …

Leerling 2*:

Les volgen via Bednet is een goede oplossing voor mijn situatie. Het laat me toe om de les te volgen zonder veel sociale confrontatie. Toch kunnen deelnemen aan de lessen gaf mij rust omdat ik geen achterstand opbouwde. Ik moest me geen zorgen meer maken over het aanvullen van mijn boeken, samenvattingen overschrijven of gemiste, essentiële uitleg van de leerkracht.

Ik heb samen met de leerkrachten, de graadcoördinator en de directie een schema gemaakt zodat iedereen weet wanneer ik op school moet zijn. Ik ben maar een deeltje van de week aanwezig. Ik blijf meestal tot de middag en dan ga ik naar huis om daar de resterende twee lessen te volgen. Als ik me niet goed voel, kan ik ervoor kiezen om mijn camera uit te laten. Mocht ik de les niet kunnen volgen, mag ik een bericht sturen naar de leerkracht om dit te laten weten. Mijn klasgenoten komen vaak eens zwaaien naar het scherm en ook de leerkrachten doen hun best om mij zoveel mogelijk te betrekken bij het lesgebeuren. Ze zorgen ervoor dat ik alles begrepen heb en ze willen altijd extra uitleg geven indien nodig.

Mijn gezin en ik zijn omvergeblazen door wat er allemaal mogelijk is om ervoor te zorgen dat je als leerling comfortabel les kan volgen. Ik ben heel dankbaar dat dit soort programma's bestaan, want zonder deze optie zou ik overspoeld worden met inhaalmanoeuvres. Mocht jij ooit ook in een situatie zitten waarbij je niet naar school kan, weet dan dat er veel mogelijkheden zijn om je te helpen zodat je toch de les kan volgen. Je staat er niet alleen voor!

***Deze leerlingen wensen anoniem te blijven.**

Een schoolweek weg van huis en toch thuis

Voor veel leerlingen is thuis een plek van warmte, rust en gezelligheid. Maar wat als je niet elke avond naar huis gaat en op internaat verblijft? Is dat dan een tweede thuis of voelt het toch helemaal anders?

We nemen een kijkje in het leven van enkele leerlingen die op internaat zitten. Hoe is het om samen met anderen te wonen, te studeren en te ontspannen? Wat missen ze het meest van thuis of wat heeft het internaat hen bijgebracht?

Kun je eerst even vertellen op welk internaat je zit?
Ik zit op het internaat Karel de Goede, vestiging Jozefienen.

Kun je een typische dag op het internaat beschrijven?
Ik word om 7 uur wakker gemaakt door een bel, maar gelukkig volgt er daarna snel muziek. Rond half acht is er het ontbijt en daarna vertrek je naar school. Na school begint de studie, die duurt tot ongeveer 18 uur. Daarna eten we en is er tijd om te douchen. Van 20 uur tot 20.45 uur is er een pauze. Je kan dan ook naar huis bellen. Tegen 21.30 uur moet je alles afronden en is het tijd om naar bed te gaan.

Hoe zijn de begeleiders op internaat? Kunnen zij je op je gemak stellen?
Ze zijn vriendelijk. Ik weet dat als er iets zou zijn, ik bij hen terecht kan. Ze kunnen natuurlijk mijn ouders niet vervangen en die mis ik toch wel.

Hoe zorg je ervoor dat je eigen kamer op internaat een beetje als thuis aanvoelt?
Ik heb mijn kamer een beetje versierd met plantjes, posters en foto's van thuis. Mijn mama heeft me daarbij geholpen en dat helpt echt om het wat huiselijker te maken.

Kun je vertellen wat voor jou de grootste verschillen zijn tussen thuis en internaat?
Op het internaat is alles veel meer geregeld. De uren waarop je studeert, eet of dingen doet, liggen allemaal vast. Thuis heb je meer vrijheid om dat zelf te bepalen. Wat voor mij het moeilijkste is, is het missen van mijn ouders. Daar heb ik het, zeker aan de start van het schooljaar, moeilijk mee gehad. Gelukkig begint nu alles wat normaler aan te voelen.

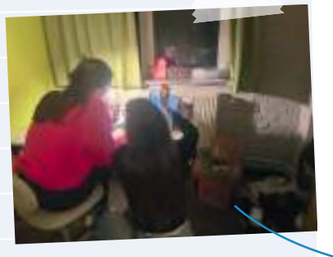
Wat betekent 'thuis' voor jou?
Thuis is de plek waar je je op je gemak voelt en vooral waar mijn ouders zijn. Dat mis ik ook het meest op het internaat: die veilige omgeving.

Voelt het internaat na een tijdje als een tweede thuis?
Het begint te komen. Ik ben het nu meer gewend. Het voelt meer en meer vertrouwd aan.

Als je iets van thuis mee kon nemen naar het internaat, wat zou dat dan zijn?
Mijn ouders, zonder twijfel.

Oona Onna Thannam Hotton – 1H

Op welk internaat zit je?
Ik zit op het internaat van de Jozefienen. Maar eigenlijk is het een beetje ingewikkelder dan dat: het eerste, tweede, derde, vierde en zesde jaar zitten in één gebouw, maar het vijfde jaar, waarin ik nu zit, heeft een apart gebouw op Christus Koning.

Hoe ziet een dagplanning er bij jullie uit?
Onze dagplanning is helemaal anders dan die van de andere jaren. We moeten bijvoorbeeld met de fiets naar de Jozefienen voor het ontbijt en het avondeten. Dat is soms vervelend, vooral als het regent, maar je went eraan.

Wat zijn de grootste verschillen tussen thuis en het internaat?
De afstand is een groot verschil. Als ik naar huis ga, is dat met de auto al bijna een half uur, terwijl ik nu met de fiets in vijf minuten bij het internaat ben. Ook de indeling van de dag is anders: alles is heel gestructureerd, wat ik eigenlijk wel handig vind. Je weet altijd wat je gaat doen.

Hoe ervaar je de vrijheid op internaat?
Het stereotype is dat je op internaat niks mag, maar dat klopt niet. In het vijfde jaar mogen we buiten eten, op café gaan of gewoon samen met vriendinnen naar een park. Het voelt een beetje als op kot zitten, met meer vrijheid naarmate je ouder wordt.

Hoe zorg je ervoor dat jouw kamer als thuis aanvoelt?
Door de jaren heen heb ik dat opgebouwd. In het eerste jaar begon ik met een tapijtje, een plantje en wat foto's. Elk jaar koop ik er iets bij en nu is mijn kamer echt mijn plekje, vol plantjes, kastjes en spiegels. Het voelt als thuis, al zijn de muren groen en dat is minder mooi.

Neem je tradities of gewoontes van thuis mee naar het internaat?
Eigenlijk niet. Ik zit al zo lang op internaat dat ik niet eens meer weet hoe het is om tijdens de schoolweek thuis te zijn. Internaat is voor mij echt een tweede thuis geworden.

Heeft het leven op internaat jouw kijk op thuis veranderd?
Ja, thuis hoeft voor mij niet per se de plek te zijn waar je gezin woont. Thuis is waar je je op je gemak voelt, waar mensen zijn die je graag ziet. Dat gevoel heb ik ook op internaat.

Wat mis je van thuis als je op internaat bent?
Het gemak van thuis. Thuis kun je bijvoorbeeld om elf uur 's avonds een diepvriespizza maken. Op internaat kan dat niet. De enige mogelijkheid is dan nog noedels. (lacht) Je moet eigenlijk gewoon veel zelfstandiger zijn en zorgen dat je alles zelf regelt op internaat.

Hoe zou je het internaat in één woord omschrijven?
Vriendschap. Het is wonen met je vriendinnen, kleren uitwisselen, samen lachen, en soms een kleine ruzie. Het voelt als een groot scoutskamp.

Lore Vanwynsberghe – 5D

Jari Van Cauwenberghe – 5C

Beginnen doen we bij het begin: op welk internaat zit je?
Ik zit op Palaestra, een internaat dat zich bevindt aan het Concertgebouw op het Zand. We zitten er met meisjes en jongens, maar de kamers zijn gescheiden. Het internaat is verbonden aan het Sint-Lodewijkscollege. Er zijn twee afdelingen: Alpha, waar ik zit, en Omega, die bij Sint-Lodewijks hoort.

Waarom ben je op internaat gegaan?
Dat kwam door mijn voetbal. Eerst zat ik bij een andere club, nu speel ik bij Cercle Brugge. Het internaat maakt het makkelijker om alles te combineren.

Wat zijn voor jou de grootste verschillen tussen thuis en het internaat?
Het grootste verschil is de ruimte. Op internaat is alles compacter. Er is bijvoorbeeld geen tuin om te voetballen. Wat ook een niet onbelangrijk verschil is, is dat je je ouders niet om je heen hebt. In het begin vond ik dat moeilijk, maar nu, na vier jaar, ben ik eraan gewend.

Hoe zorg je ervoor dat jouw kamer op internaat toch een beetje als thuis aanvoelt?
Ik neem decoratie mee, zoals foto's van mij en mijn ouders. Ik richt mijn kamer in zoals mijn kamer thuis, zodat het een beetje dezelfde sfeer heeft. Mijn kamer op het internaat is wel klein, eigenlijk de kleinste van het internaat. Gelukkig verandert de kamerverdeling elk jaar, want elk schooljaar ga je een verdieping hoger.

Voelt het internaat als een tweede thuis?
Ja, ik voel me hier goed. Voor mij is het zelfs praktischer dan thuis, vooral vanwege mijn voetbal.

Wat mis je het meest van thuis als je op internaat bent?
Vooral mijn tuin. Ik voetbal graag in de tuin en dat kan hier niet. Er zijn wel gezamenlijke ruimtes, maar geen 'buitenspeelruimte' zoals thuis.

Heeft het leven op internaat je kijk op thuis veranderd?
Ja, het voelt extra speciaal om vrijdag weer naar huis te gaan. Dat is een vertrouwd en fijn gevoel.

Wat betekent thuis dan voor jou?
Thuis is waar mijn ouders zijn. Omdat ik enig kind ben, heb ik een hechte band met hen. Dat is het belangrijkste voor mij.

Wanneer voel je je goed op internaat?
Ik voel me op mijn gemak in de pingpongruimte. Een voetbalveldje zou ook leuk zijn, maar dat hebben we niet.

LEESTIPS LEESTIPS LEESTIPS

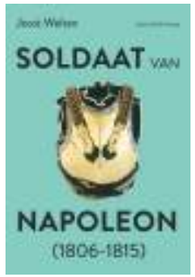

Marie-Lou Van Parys - 2A

MARK LOWERY — *Charlie en ik - Ver van huis*

Uitgeverij: Uitgeverij Lannoo
Aantal pagina's: 222 pagina's

Het boek *Charlie en ik – Ver van Huis* gaat over twee broers die stiekem op reis gaan met de trein. Martin is de ik-figuur en Charlie is zijn kleine broertje. Hun doel is om de reis van het jaar voordien opnieuw te maken. Ze hebben echter maar één treinticket, dus moet Charlie zich de hele tijd verstoppen voor de conducteur. In het begin is het misschien wat moeilijk om in het verhaal te komen, maar eens ik op dreef was, werd ik helemaal meegezogen in de avonturen. Toen ik aan het lezen was, besefte ik dat ik mezelf kon herkennen in beide personages. Dat vond ik wel leuk! Het boek leest ontzettend vlot, voor ik het goed en wel besefte, was ik al 50 pagina's verder. Het verhaal wordt ook langzamerhand spannender en spannender. Het voelde aan alsof ik er zelf mee op reis was. Ik zag alles voor mijn ogen gebeuren. Het is een spannend en grappig verhaal dat verschillende plottwists heeft. Vooral op het einde gebeurt er iets wat je niet zou verwachten, maar daarvoor moet je het boek natuurlijk zelf lezen!

Tom Haesebrouck

JOOST WELTEN — *Soldaat van Napoleon*

Uitgeverij: Sterck & De Vreese
Aantal pagina's: 286 pagina's

De meest epische historische gebeurtenissen worden verteld door de overwinnaars en de generaals. Als ik over 'de geschiedenis' lees, zijn het echter vooral de persoonlijke, kleine verhalen die mij interesseren. Zo genoot ik enorm van het dagboek van Joseph Abbeel, een 'Vlaamse' twintiger die in 1812 halsoverkop Vrasene verliet, op zoek naar avontuur, om pas drie jaar later, uitgemergeld en met een verminkte hand, in de armen van z'n moeder te vallen.

De stoere Joseph werd namelijk ingelijfd in het Franse leger en onmiddellijk meegestuurd richting Rusland onder leiding van Napoleon. Hij vocht mee in de bloedige Slag om Borodino, zag Moskou branden, kon nog net ontsnappen over de Berezina tijdens de veldslag bij die rivier en marcheerde (of eerder: strompelde) honderden kilometer blootvoets door de sneeuw. Verdere gebeurtenissen en avonturen laat ik jullie zelf ontdekken in het boek, maar blijkbaar vond Joseph de enorme wilskracht om naar zijn thuis terug te keren. De man verhuisde later naar het West-Vlaamse Anzegem om er leraar te worden, stel je voor...

Fran Van Eeghem - 3G

BES CEYSSENS — *Hou Van Mij*

Uitgeverij: Clavis
Aantal pagina's: 366 pagina's

Hou van mij is een young-adult boek van *Bes Ceyssens*, een 21-jarige auteur die zelfliefde en spanning op een mooie manier combineert. Het verhaal is prachtig opgebouwd en gaat vooral over je thuis voelen bij jezelf. Je wordt meegenomen in de weg die het hoofdpersonage Minne aflegt om zichzelf graag te zien. Haar parcours loopt niet zonder enige tegenslag, maar ze zet telkens weer door, want na regen komt altijd zonneschijn! Je zult misschien bepaalde stukken herkennen bij jezelf en dat maakt het boek net zo leuk! Minne leert heel wat nieuwe mensen kennen en daardoor begint ze aan zichzelf te twijfelen. Ze spiegelt zich erg aan anderen. Het boek leert je dat "jezelf zijn" helemaal oké is en dat iedereen uniek is. Met zijn 366 pagina's lijkt het misschien een dik boek, maar ik beloof je, eens je begint met lezen, word je meegenomen in een spannend verhaal met een onverwacht einde.

Theo Van Moeffaert - 1C

PAM SMY — *De Schuilplaats*

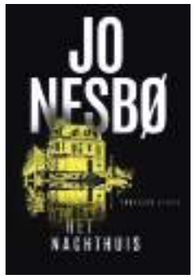
Uitgeverij: Van Goor
Aantal pagina's: 240 pagina's

De schuilplaats is een spannend en ontroerend boek over familie, verlies en het zoeken naar een plek waar je jezelf kunt zijn. Het verhaal gaat over Billy McKenna, een jongen die niet meer kan omgaan met de ruzies tussen zijn moeder, Grace, en haar vriend, Jef. Op een dag is Billy het zat en vlucht hij weg van huis. Hij verschuilt zich in een oude, vervallen bunker op een verlaten kerkhof.

Terwijl hij zich verdrietig en eenzaam voelt, gebeurt er iets bijzonders: Billy komt in contact met zijn biologische vader, een man met donker haar en felblauwe ogen. Deze man is de sleutel tot Billy's verleden en helpt hem beter te begrijpen wie hij is en wat hij nodig heeft.

Behalve het verhaal zijn het vooral de illustraties die het boek speciaal maken. Ze maken het verhaal nog sterker en brengen de emoties van Billy's avontuur echt tot leven. *De schuilplaats* gaat over moeilijke thema's zoals gebroken gezinnen en het vinden van jezelf, maar het is ook een verhaal vol hoop en kracht.

Het is een boek waarin je helemaal kunt verdwijnen en dat je niet snel weer loslaat. Het telt zo'n 240 pagina's en is dus een lekker dik boek om in een keer uit te lezen. Zodra ik begon te lezen, kon ik het maar moeilijk opzij leggen. Het is zeker een aanrader voor iedereen die van spannende, emotionele boeken houdt!

Jurgen Van Eeghem

JO NESBO — *Het Nachthuis.*

Uitgeverij: Cargo
Aantal pagina's: 256 pagina's

Dit bovennatuurlijk horrorverhaal is opgebouwd uit drie delen.

In het eerste deel maken we kennis met Richard Elauved. Hij moet na de tragische dood van zijn ouders noodgedwongen verhuizen naar zijn oom en tante in Ballantyne, een plaatsje waar hij eigenlijk niet wil wonen en een school waar hij niet wil zijn. Hij wordt er behandeld als een verschoppeling en wanneer een klasgenoot vermist raakt, gelooft niemand hem als hij zegt dat hij Tom zag verdwijnen in een telefooncel aan de rand van het bos. Als de politie de zaak niet serieus neemt, gaat Richard zelf op onderzoek uit. De vleesetende telefooncel leidt hem naar een verlaten huis diep in het bos. Daar vangt hij in het raam een glimp op van een angstaanjagend gezicht. Dan beginnen de stemmen tegen hem te praten…

Het tweede deel beschrijft de volwassen Richard die intussen een gevierd schrijver is van spannende kinderboeken. Hij keert terug naar Ballantyne voor een klasreünie.

Over deel drie wil ik eigenlijk niets prijsgeven. Ik kan wel verklappen dat je als lezer flink op de proef wordt gesteld: met een dubbele plottwist heeft Nesbo me compleet van mijn sokken geblazen. Ik werd heen en weer geslingerd tussen heden en verleden, tussen droom, fantasie en realiteit. In een waanzinnig tempo wordt de spanning opgedreven en het onderlinge verband tussen de drie delen hield me volledig in de ban. Pas na de laatste zin was de cirkel helemaal rond en bleef ik verbluft achter. Wat een ingenieus en bij momenten gruwelijk en adembenemend boek!

LEESTIPS LEESTIPS LEESTIPS

Julie Vandermarliere

EVA DAELEMAN — *Het jaar van de hond*

Uitgeverij: Manteau
Aantal pagina's: 183 pagina's

Thuiskomen bij jezelf en in de hectische wereld is niet altijd evident. De zoektocht naar onszelf en naar onze plek op deze planeet (en de tegenslagen die daarmee gepaard gaan) worden door Eva Daeleman beschreven in haar volledige repertoire, maar in het bijzonder in het boek *Het jaar van de hond*. In dit boek besluit ze om het hectische bestaan achter zich te laten en een rustiger leven te leiden, waarbij een hond een centrale rol speelt in haar emotionele en persoonlijke ontwikkeling. Het vinden van innerlijke rust en balans lukt ons des te beter als we een plek, een persoon of een dier hebben waar we bij kunnen thuiskomen.

Het lezen van het boek gaf me zoveel herkenning en stimuleerde mij om zelf op zoek te gaan naar plekken of bezigheden die me tot rust brachten en die me het leven soms wat deden relativeren. Net zoals Eva Daeleman haar burn-out te boven kwam m.b.v. medicatie, therapie en de aanschaf van een hond deed ik dat door het ondernemen van een lange *roadtrip* met onze omgebouwde *campervan*, het volgen van therapie, yoga, meditatie en de aanschaf van een katje. Zo ben ik ondertussen een eindje verder in de zoektocht naar wie ik ben en wil zijn. Wie weet zet het boek jullie tot hetzelfde aan en doet het jullie ook beseffen dat er vele manieren zijn om even te ontsnappen aan het drukke bestaan. En hé, trouwens, het is oké als het even niet meer gaat. Ook dat liet het boek mij inzien. Oef!

Lore Muse

MÉLISSA DA COSTA — *Al het blauw van de hemel*

Uitgeverij: Manteau
Aantal pagina's: 640 pagina's

Wanneer de zesentwintigjarige Emile te horen krijgt dat hij jongdementie heeft, koopt hij een camper om weg te vluchten van familie en vrienden. Omdat hij beseft dat hij deze reis niet alleen kan ondernemen, gaat hij via een advertentie op zoek naar een reisgezel. Zo leert hij Joanne kennen, een vrouw die zo haar eigen redenen heeft om in te gaan op de annonce. Samen vertrekken ze op roadtrip door Frankrijk, de start van een onwaarschijnlijk mooi verhaal.

Schrik niet van de 640 pagina's, het boek leest als een trein. Laat je meevoeren, geniet van de weergaloze landschappen en schilderachtige dorpjes. Dit is een boek dat zich diep nestelt en niet loslaat, over hoe je soms je vertrouwde omgeving moet verlaten om echt thuis te kunnen komen.

Saïda Hollevoet

MAHBOD SERAJI — *De daktuinen van Teheran*

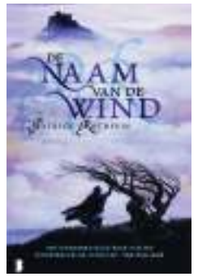
Uitgeverij: Harper Collins
Aantal pagina's: 384 pagina's

De daktuinen van Teheran brengt ons naar de broeierige zomer van 1973, wanneer het leven in Teheran zich door de hitte voornamelijk op de daken afspeelt. De zeventienjarige Pasha Shahed brengt zijn dagen door met zijn beste vriend Ahmed. Ze doen wat alle tieners doen: voetballen, dromen over meisjes en discussiëren met leraren. Pasha wordt verliefd op zijn buurmeisje Zari, maar hun wereld verandert wanneer de politieke spanningen in de stad toenemen.

De jonge Pasha is onverwachts getuige van gewelddadige gebeurtenissen die hem confronteren met een allesbepalende keuze, waarbij zelfs het gevoel van een veilige thuis onder druk komt te staan. Terwijl de revolutie steeds dichterbij komt, worstelt hij met zijn plaats in een veranderende wereld en de balans tussen persoonlijke verlangens en politieke overtuigingen.

De daktuinen van Teheran is een prachtig geschreven verhaal. Het verweeft de warmte van vriendschap en eerste liefde met de harde realiteit van onderdrukking en verandering. De sfeer van Teheran wordt zo levendig beschreven dat het voelt alsof je zelf op het dakterras staat, onder de sterrenhemel, omringd door de hoop en onzekerheid van die tijd. Een absolute aanrader voor iedereen die houdt van meeslepende verhalen die zowel het hart raken als aanzetten tot nadenken.

Maya Pintelon - 6C

PATRICK ROTHFUSS — *De Naam Van De Wind*

Uitgeverij: DAW books
Aantal pagina's: 662 pagina's

De naam van de wind is het eerste boek van een driedelige fantasyreeks. We gaan op pad met Kvothe, een muzikale en slimme jongeman, die het opneemt tegen zijn ongeluk. Hij is een echte Edema Ruh, een rondtrekkend volk van muzikanten en toneelspelers waarvan gezegd wordt dat ze alle verhalen kennen. Verhalen die toch dichter tegen de realiteit blijken te liggen dan men denkt.

Kvothe verliest zijn ouders en iedereen binnen zijn troep. Hij blijft alleen achter met de droom ooit naar de universiteit te gaan. Een thuis had hij nooit, de Edema trokken altijd rond, maar wanneer hij op straat moet leven van regenwater en gestolen brood, lijkt hij toch een thuis te missen.

We volgen Kvothe op zijn eindeloze zoektocht naar een thuis, een zoektocht naar zijn eigen plekje in de wereld, een zoektocht die we allemaal voeren... jij ook. Dat maakt het verhaal zo herkenbaar en dat zorgt ervoor dat je verder wil lezen. Wie wil nu niet weten hoe zo'n zoektocht eindigt? Ben je fan van Tolkien? Dan is deze reeks écht iets voor jou! De boeken situeren zich in dezelfde sfeer.

Ben je gewoon op zoek naar een verhaal dat toch iets dichter bij de realiteit ligt dan andere fantasyverhalen? Dan zit je ook goed! Monsters en magiërs staan niet centraal in het boek, al komen ze er zeker wel in voor. De aandacht ligt op Kvothe die zijn weg zoekt, net als wij. Hij huilt en hij lacht, hij wordt verliefd en maakt nieuwe vrienden, hij vecht tegen ongelijkheid en streeft zijn ambities na... Dit maakt van De Naam van de Wind een zeer herkenbaar fantasyverhaal.

Een werkdag als leerkracht eindigt helaas niet om 15.40 uur. Er moet na de lesuren op school ook thuis nog gezwoegd worden. Slaag je erin om elk bureau te linken aan de juiste hardwerkende collega?

mevrouw Gervoyse

mevrouw Mycke

mevrouw Goethals

meneer Coorevits

mevrouw Maet

mevrouw Standaert-De Metsenaere

meneer Claeys

mevrouw Vangaever

mevrouw Dejaegher

mevrouw Renders

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

1. mevrouw Goethals 2. mevrouw Maet 3. mevrouw Gervoyse 4. mevrouw Standaert-De Metsenaere 5. mevrouw Dejaegher
6. mevrouw Vangaever 7. meneer Coorevits 8. meneer Claeys 9. mevrouw Renders 10. mevrouw Mycke

OP HET PODIUM,

Traditiegetrouw gingen meneer Devestel en ik tijdens de maand september op zoek naar een nieuwe groep juniors. Zij aan zij in het publiek, kijkend naar al het jonge talent dat de Frères te bieden heeft. Opnieuw werden we overdonderd door heel wat zangers en muzikale multitalenten.

Met de hulp van ouwe rot in het vak, meneer De Mylle, klopten we na lang beraadslagen af op deze bezetting: *Lut Samyn (1G), Marie Bultinck (2G), Sam Bruneel (2H), Hanne Vande Langerijt (2E) en Staf Teerlynck (2A).*

De Junior Schoolband 2024-2025 is geboren! Voor velen onder hen voelde de eerste keer in het repetitiekot als thuiskomen. Elke week wordt er naarstig gerepeteerd tijdens de middagpauze op dinsdag en donderdag. De toppers skippen er zelfs soms hun pastalunch voor. Die zijn dus écht wel gemotiveerd...

De band mocht al meermaals optreden op (buitenschoolse) gelegenheden. Het hoogtepunt tot hiertoe was sowieso de avond in Dankbar, een gezellig pop-up café dichtbij de Sint-Salvatorskathedraal in Brugge. Het voelde als een thuismatch, want de Juniors mochten spelen voor een enthousiast publiek waaronder een grote delegatie meegereisde leerkrachten. Met nummers als *Don't Stop Believing* en *I Would Stay* kregen ze de loods helemaal mee. Het publiek kon onze versie van *Hit The Road Staf* ook smaken. 'Goed gevonden, zeg!', hoorden we achteraf meermaals.

Ook in het tweede trimester staan er toffe dingen op de planning. Tijdens de spaghettiavond werden de mensen verwend met een mooi optreden van de band. Ook de infodag voor nieuwe leerlingen, Kunstenal en Frères Rock staan nog op de planning. De Juniors zijn op 22 maart te zien in onze Brugse Stadsschouwburg. Ze werden geselecteerd uit heel wat lokale bands en mogen deelnemen aan *Brugotta Tribute: Fleetwood Mac.*

Voor velen onder hen is het het laatste jaar dat ze het podium delen onder de noemer van Junior Schoolband. De superfans hoeven niet te treuren, want de kans is groot dat je van deze kanjers nog hoort in nieuwe TwolfNolf-generaties en wie weet wel ver daarbuiten...

— Ernest Van Mullem

DAAR HOOR IK THUIS

Boven v.l.n.r: Isaura Vandekerckhove (5A) – Maya Pintelon (6C) Sander Rosseel (3H) – Ioannis Deneve (6A)
Onder v.l.n.r: Estée Brichau (5C) – Estée Ver Eecke (3E) Fran Van Eeghem (3G)

TWOLFNOLF

DIT IS TWOLFNOLF!

Sinds de zenuwslopende auditie eind september bouwt onze schoolband aan een repertoire in het donkerste en kilste kot van de school. Wanneer de tijd rijp is, stappen ze in de spotlichten en moet het dak eraf. Je moet er wel wat voor over hebben, want wanneer de vrienden gezellig lunchen in de stad, stemt deze bende een instrument terwijl ze een schele sandwich naar binnen duwt. En ook wanneer straks de eerste lentezon deugddoend schijnt, blijft TwolfNolf met een bleek velletje sleutelen aan hun sound. Waarom? Omdat straks een podium bestijgen van het spannendste is dat je samen mag beleven. Omdat livemuziek maken van het mooiste is wat je samen kan doen. Omdat de voldoening en het gevoel nadien nauwelijks valt te beschrijven. En ook omdat er dan heel misschien iemand met verstand van zaken wél een mooie bandfoto kan maken...

— Pieter Blondeel

Thuis in muziek

de ultieme playlist

Onze schoolband ging aan de slag met het thema *thuis* en stelde een geweldige playlist samen vol warme, herkenbare vibes. Maar dat is niet alles! Uit elk nummer pikten ze de allermooiste quote, die perfect het gevoel van *thuis* voor hen vangt.

Zet je koptelefoon op en laat je meevoeren door de muziek.

Veel luisterplezier!

Junior Schoolband

Home
Edward Sharpe and The Magnetic Zeros

'Home, let me come home. Home is wherever I'm with you.'

Het doet me denken aan mijn vriendinnen op school bij wie ik me *thuis* voel. Zij zorgen er mee voor dat ik me goed voel op De Frères.

– Marie Bultinck - 2G

Hometown Glory
Adele

'The people I've met are the wonders of my world.'

Het doet me denken aan vrienden en familie, de personen bij wie je altijd terecht kan op leuke en minder leuke momenten.

– Lut Sammyn - 1G

Hometown Glory
Adele

'I like it in the city when two worlds collide

You get the people and the government

Everybody taking different sides.'

Dit nummer geeft mij een goed gevoel, omdat het mij aan *thuis* doet denken.

– Sam Bruneel, 2H

Home
Dotan

'It's all coming back.'

Iedereen heeft weleens een moment waarop je je verloren voelt en op zoek bent naar je *thuis*. Dit nummer gaat over het vinden van je eigen plek of jouw *thuis*.

– Hanne Vande Langerijt - 2E

You're My Home
Billy Joel

'Well, I'll never be a stranger and I'll never be alone

Wherever we're together, that's my home."

Dit nummer voelt als *thuis* omdat het gaat over het samenzijn met de mensen van wie je houdt.

– Staf Teerlynck - 2A

Twolfnolf

Walking disaster
Sum 41

'I haven't been home in a while, I'm sure everything's the same. Mom and dad both in denial, my only job is to take the blame.'

Het is een reminder dat een warme *thuis* niet voor iedereen evident is.

– Maya Pintelon, 6C

House of The Rising Sun
The Animals

'Oh mother, tell your children not to do what I have done.'

Het nummer toont hoe *thuis* ook een plek kan zijn waar dingen fout gaan. De quote roept op om betere keuzes te maken en benadrukt het belang van een veilige en stabiele thuisbasis. Ze zet aan tot nadenken over de invloed van je omgeving en je eigen levenskeuzes.

– Ioannis Deneve - 6A

Another day in Paradise
Phil Collins

'Oh, think twice, cause it's another day for you, you and me in paradise.'

Omdat ik hoop dat iedereen zijn *(t)huis* een beetje als een paradijsje aanvoelt.

– Fran Van Eeghem - 3G

To build a home
The Cinematic Orchestra

'This is a place where I don't feel alone.

This is a place where I feel at home.'

Wanneer we samen repeteren of optreden, voel ik me precies zo. Omdat thuis niet enkel een plaats, maar ook een groep mensen kan zijn.

– Estée Ver Eecke - 3E

Home
Machine Gun Kelly, X Ambassadors & Bebe Rexha

'Home.

A place where I can go.

To take this off my shoulders.

Someone take me home.'

Het nummer doet me denken aan een lastige periode, waar je altijd van *thuis* hulp krijgt.

– Sander Rosseel - 3H

Take me home, Country roads
John Denver

'Country roads, take me home to the place I belong.'

Het gaat over een plaats waar je je goed voelt en ook over een plek vol herinneringen. Dat is wat *thuis* voor mij betekent. Een rustpunt waar je altijd terecht kan.

– Isaura Vandekerckhove - 5A

Catch & Release
Matt Simons

'There's a place I go to, where no one knows me. It's not lonely, it's a necessary thing.'

Omdat je *(t)huis* kan aanvoelen, als een veilige plek waar je helemaal jezelf kunt zijn.

– Fran Van Eeghem - 3G

Home
Edith Whiskers

'Home is wherever I'm with you. – I follow you into the dark.'

Dit nummer laat zien dat *thuis* niet alleen een plek is, maar ook een gevoel van verbondenheid. Het geeft je een idee van een veilige haven, zelfs in moeilijke of onbekende omstandigheden.

– Estée Brichau - 5C

Gandacht... Gandacht...

— *Johan Yde*

Een boogschutter komt thuis en zegt tegen zijn schoonmoeder die op bezoek is: ‘Ik heb je gemist.’

Een dom blondje belt helemaal in paniek de brandweer.

‘Help! Mijn huis staat in brand!’

Brandweerman: ‘Rustig maar, mevrouw.
Hoe komen we bij uw huis?’

Dom blondje: ‘Met die grote rode wagen natuurlijk!’

Een koppel dat twintig jaar getrouwd is, zit ’s avonds thuis in de zetel televisie te kijken.

De vrouw zegt: ‘Weet je nog, twintig jaar geleden, toen we nog geen tv hadden? Toen hadden we altijd leuke gesprekken samen.’

De man zucht en zegt: ‘Oké, waar wil je het over hebben?’

De vrouw denkt even na en zegt: ‘Ik wil praten over welke nieuwe tv we gaan kopen!’

Het huis van een oude dame staat in brand. Een brandweervrouw komt haar halen en zegt: ‘Nog even de tandjes op elkaar. We zijn bijna beneden.’ ‘Oei,’ zegt de vrouw, ‘dan moeten we terug. Mijn gebit ligt nog op het nachtkastje.’

Baziel heeft zijn nieuwe wagen in de prak gereden en verdrinkt zijn verdriet in zijn stamcafé. Om 5 uur ’s morgens waggelt hij thuis binnen.

Flavie schreeuwt in alle staten: ‘Ewel? Ejje goe nieuws g’et misschien, en ejje da moeten vieren toet ‘s nuchtens te vuuven?’

‘Joak’k’, hikt Baziel: ‘Die airbags hé, in dien nieuwen otto hé, ze werken perfect.’

De zoon van een voetbaltrainer komt thuis van school met zijn eindrapport. 'Is het gelukt?', vraagt de vader. 'Ja hoor,' zegt de zoon, 'mijn contract van het derde middelbaar is met een jaar verlengd!'

hahaha

Klein Jantje verbleef een paar dagen bij zijn grootmoeder. Hij was al een tijdje buiten aan het spelen met de andere kinderen toen hij terug binnenkwam en vroeg: ‘Oma, hoe noemen ze dat wanneer twee mensen in dezelfde kamer slapen en de ene ligt boven de andere?’

De oma was natuurlijk lichtjes geschokt, maar denkende aan de moderne opvoeding besloot ze hem de waarheid te vertellen. ‘Dat noemt men ‘seksuele gemeenschap’, lieveling’, zei de oma.

Klein Jantje zei ‘OK’ en verdween terug naar buiten om verder te spelen. Enkele minuten later kwam hij woedend weer binnen en zei: ‘Oma, dat heet NIET seksuele gemeenschap! Dat heet STAPELBED! De moeder van Kevin wil dringend met u spreken!’

Alle wegen leiden naar Rome en terug

Voet op Romeinse bodem zetten, putje zomer, hete zinderende lucht, tsjirpende krekels, toeterende roekeloos rijdende auto’s, het voelt als thuiskomen. *Certo* omdat mijn geliefde vak Latijn hier haar oorsprong en rijke geschiedenis kende, *ma anche* omdat ik nieuwsgierig ben naar wat komen zal. Op mijn eentje een week doorbrengen met onbekende mensen van verschillende continenten op een vreemde plek geeft me die typische kriebels wanneer je op avontuur vertrekt, verlangend uitkijken naar, maar ook een tikkeltje nerveus of je je wel thuis zal voelen.

Een knappe Italiaan staat me met mijn naam op te wachten aan de luchthaven. Hij troont me mee naar een chique zwarte taxi en houdt galant de deur voor mij open. De verfrissende airco doet deugd. De taxi slingert behendig doorheen het hectische verkeer tot we uiteindelijk in een heerlijk rustige buurt een prachtige oprit oprijden. Wat een mooie plek! Cipressen omringen een idyllische binnentuin. Een imposant gebouw met grootse ramen blijkt mijn stekje te zijn voor de komende week: Casa Bonus Pastor, een voormalig seminarie waar priesters opgeleid werden. Aan de overkant van de straat pronken de hoge muren van Vaticaanstad.

Binnen hangt er een bepaalde sfeer, rustiek, sober, brede gangen, hoge plafonds, kortom, niet meteen een interieur waarvan je wild wordt. Mijn kamer bevat het strikt noodzakelijke met een eenvoudige badkamer en een ronkende airco van de jaren stilletjes. Niet echt een huiselijk tafereeltje, maar alles ziet er netjes en in orde uit. In de grote eetzaal zet ik me aan een tafeltje en laat ik me bedienen.

Mijn bord wordt gevuld met overheerlijke, eenvoudige Italiaanse gerechten en in mijn glas wordt regelmatig zachte witte wijn bijgeschonken. De vriendelijkheid van het personeel maakt dat ik me op mijn gemak voel. Benieuwd naar morgen.

En ja, zodra iedereen met mondjesmaat aankomt, vult een kleurrijk gezelschap de vergaderzaal. Ze komen uit Amerika, Congo, Kenia, Haïti en Bolivia. Wat verbindt deze mensen, waarom komen ze hier samen in Rome? Wel, ieder van ons is verbonden aan een Xaverianse school als directeur, (oud-)leerkracht, broeder, leerlingenbegeleider, medewerker … Over de continenten heen delen we onze verhalen, onze ervaringen, onze inspiratie, onze gedrevenheid. Hoe beleven we die geest en de waarden van de Broeders Xaverianen? Welke gelijkenissen zijn er, welke verschillen? Welke noden of vragen zijn er? Vanwaar komen we, wat zijn onze roots?

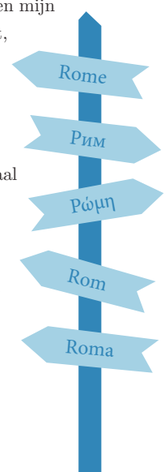
De persoonlijke getuigenissen raken mij diep. Hoe de ene *thuis* zo kan verschillen van de andere. Heel verrijkend, heel boeiend, heel emotioneel.

Ik ben trots dat ook ik mijn moment krijg om te vertellen over De Frères, mijn school die me zo nauw aan het hart ligt, een warme gemeenschap waar iedereen zich thuis mag voelen. Uiteindelijk is het allemaal begonnen bij ons in Brugge, de thuisbasis van de Broeders Xaverianen. Dat geeft ook wat stress. Ik voel me verantwoordelijk voor de uitstraling van onze school, hoe wij allemaal dat ‘typisch Frères’ uitdragen. Eigenlijk was me gevraagd om te beschrijven hoe God aanwezig is in onze school. Ik heb de vraag omgedraaid. Ik heb eerlijk verteld hoe zorgzaam we met elkaar omgaan, hoe gedreven we jonge mensen helpen groeien, hoe je bij ons jezelf mag zijn, hoe we goed doen voor elkaar, hoe we ons inzetten voor projecten die onze steun nodig hebben en telkens stelde ik de vraag: ‘Is dat God?’

Het was belangrijk voor mij om deze mensen te vertellen over Nadine Mikucki als leerkracht, als collega, als persoon. Hoe ze die verschrikkelijke rotziekte zo waardig droeg, hoe ze zonder spraak bleef spreken, hoe ze tot het einde zichzelf bleef. Haar afscheid zal me voor altijd bijblijven, die afgeladen volle kerk, die treffende getuigenissen, die beklijvende muziek, die prachtige teksten. En dan dat ene moment, dat ene moment waarop er gevraagd wordt of alle mensen die les hebben gehad van Nadine willen opstaan. Die stilte die enkel doorbroken wordt door schuivende stoelen, de ene na de andere. Ik kijk rond en mijn gemoed schiet vol, want praktisch iedereen staat recht, ongelooflijk! Daar voelde je dat ‘typisch Frères’ en misschien dus ook dat beetje God?

In een week tijd leerde ik heel fijne mensen kennen. Waar we ook vandaan komen, we zijn uiteindelijk allemaal mensen met dezelfde emoties, dezelfde verlangens, dezelfde waarden. In dat hete Rome ben ik terechtgekomen in een warm bad van respect, verbondenheid, gezelligheid, een lach en een traan. Ik voelde me welkom en gewaardeerd. Ik voelde me *thuis*. Ciao a tutti!

– *Greet Van de Cappelle*

INTERVIEW JARNO CARPENTIER

GOD OF WAR

Jarno, jij bent een fervent gamer. Wat is jouw favoriete game?

Dat zijn ongetwijfeld de *God of war* (GoW)-games. Dat zijn actie/adventure games waarin je het verhaal volgt van hoofdpersonage Kratos, een ex-Spartaanse generaal, alsook ex-god van de oorlog en fulltime vader. Samen met zijn zoon, Atreus, probeer je in de bizarre en gevaarlijke werelden van de Noorse mythologie te overleven door allerlei personages te ontmoeten en queestes te volbrengen.

Waarom speel je graag *God of war*?

Voor mij is GoW meer dan een spel; het voelt als een reis waar ik als speler in kan duiken. De graphics, de muziek, het verhaal: alles klopt. Het is spannend en emotioneel tegelijk. Ik hou van spelen met een sterk verhaal. Het voelt bijna alsof ik in een film zit, maar dan mag ik zelf meedoen. Zelfs mijn mama kijkt soms mee over mijn schouder omdat de verhaallijn zo interessant is.

Hoe voelt de wereld van *God of War* voor jou als speler? Voelt het als een plek waar je 'thuis' kunt zijn?

Ja, ergens wel. Het is een totaal andere wereld, maar toch voelt het vertrouwd. De landschappen en de mythologie zijn heel bijzonder en ik kan er gewoon in verdwijnen. Ik denk dat ik me er thuis voel omdat het zo goed is uitgewerkt en het me de kans geeft om dingen te doen die in het echte leven niet kunnen.

Voel jij je verbonden met een bepaald personage? Zie je overeenkomsten met je eigen leven?

Ik voel me niet verbonden met het hoofdpersonage Kratos, maar wel met zijn zoon, Atreus omdat dit personage zoekt naar wie hij zelf is, iets wat elke adolescent meemaakt.

Zie je gaming als een manier om even 'weg' te zijn van de echte wereld, of juist als een plek waar je jezelf kunt zijn?

Eigenlijk allebei. Soms is gamen een ontsnapping als ik even 'iemand anders wil zijn'. Maar het is ook een plek waar ik mezelf kan zijn, want je hoeft je niet anders voor te doen. In een game draait het om wie je bent op dat moment, niet om hoe je eruit ziet of wat mensen van je vinden.

Als je speelt, deel je dat dan met vrienden online? Zo ja, voelt dat contact als een soort digitaal thuis?

Er bestaan singleplayer games, maar ook multiplayer games. *God of War* is een singleplayer game, wat dus betekent dat je het spel alleen speelt. Ik speel echter ook multiplayer games met mijn schoolvrienden. We spelen zelfs vrij diepgaande spelen waarin we ook effectief converseren met elkaar. Op die manier kan een spel wel een heel vertrouwd en 'huiselijk' gevoel geven.

In *God of War* speelt familie een grote rol. Hoe denk jij dat het spel thema's als thuis en familie verwerkt? Vind je dat herkenbaar?

Ja, absoluut. Het gaat vaak over de band tussen Kratos en Atreus, en hoe ze samen proberen een familie te zijn ondanks alles wat er gebeurt. Het laat zien dat thuis niet altijd perfect hoeft te zijn, maar dat het draait om de mensen die je hebt. Kratos kreeg (letterlijk) een Spartaanse opvoeding en zoekt naar een goede manier om met zijn zoon om te gaan. Kratos zoekt een gulden middenweg tussen streng zijn en leren loslaten. Dat is ook zo in mijn familie en is iets waarin elke ouder zich wellicht herkent.

Thuis kan ook een emotie of gevoel zijn. Hoe creëer jij een gevoel van thuis voor jezelf in je game-ervaringen?

Als ik in een game ergens een 'basis' of 'thuis' voor mezelf kan maken, spendeer ik daar altijd veel tijd aan. Het thuisgevoel uit de echte wereld neem ik mee en ik bouw dit in de games zo op als in mijn echte wereld. Ik stop echt tijd in details zoals vorm, kleur en symmetrie. Ik plaats alles nauwkeurig.

Als jij een thuis zou moeten bouwen zoals in een gamewereld, hoe zou die eruit zien? Welke elementen zou je meenemen?

Dit hangt af van spel tot spel. In *God of War* was mijn eerste 'huis' bijvoorbeeld een gezellige, houten hut. Ik moest er helaas weg omdat de goden wisten dat ik daar zat. In een ander spel kan je huis/thuis er helemaal anders uitzien. In het spel *Astroneer* zat ik dan weer in de ruimte. Ik creëer wel altijd een thuisgevoel en spendeer daar heel veel tijd aan.

Denk je dat gaming en de online wereld steeds belangrijker worden als een plek waar mensen zich thuis voelen?

Ja, dat denk ik zeker. Voor veel mensen is het moeilijk om zich in het echte leven ergens thuis te voelen, maar in de gamewereld kun je mensen vinden die dezelfde interesses hebben. Het maakt niet uit waar je vandaan komt, je hebt altijd iets om over te praten.

Wat betekent 'thuis' volgens jou eigenlijk? Is dat een fysieke plek, een gevoel, of iets anders?

Thuis is zeker een gevoel: je voelt je comfortabel om te doen wat je wil. Het is een gevoel van warmte en het is je veilige haven waar je alles kan of mag doen.

Dank je wel voor dit fijne gesprek, Jarno.

– Michèle Van Houtryve

Het leerlingenparlement:

jouw stem, jouw school, jouw thuis

Met het leerlingenparlement willen we niet alleen een adviesorgaan zijn voor onze school, maar ook een warme en fijne sfeer creëren waarin iedereen zich thuis voelt. Voor ons is een school niet alleen een plek om te leren, maar ook om te groeien, vrienden te maken en je veilig te voelen. Dat is precies ons doel: een omgeving scheppen waarin iedereen zich welkom voelt, ongeacht interesses of achtergrond.

Heel wat mooie woorden, maar hoe bereiken we dit nu concreet? Tijdens het schooljaar organiseren we verschillende acties, initiatieven en evenementen waarbij we iedereen op school willen verbinden. Denk aan onze actie *Frères For Life*. We hebben een hele week in het teken gezet van eenzaamheid, met activiteiten om geld in te zamelen voor het goede doel. We organiseerden ook nog een spaghettiavond, beachweek, filmavond en nog zoveel meer. Wij proberen om de gekste ideeën waar te maken. Als je er zelf nog hebt, geef ze zeker door aan een van onze leden of deponeer ze in de gekende brievenbussen.

Wij zijn de stem van de leerlingen. Het is dus onze missie om dat zo luid en duidelijk mogelijk te laten horen. Jouw mening telt! Samen kunnen we ervoor zorgen dat onze school een plek blijft waar iedereen elke dag met plezier naartoe gaat.

– Yitske Ballegeer - 6E

-D

M = TH

-T

T = CH E = O

Vind jij de acht woorden?

Q	R	E	T	T	I	Z	R	O	O	V
C	T	H	E	Q	C	H	W	B	L	S
D	I	E	H	M	A	A	Z	N	E	E
S	S	L	F	W	Z	J	I	C	X	V
O	W	D	G	S	E	I	V	D	A	L
R	L	L	I	Y	S	S	U	F	U	H
L	L	E	O	D	E	D	E	O	G	T
P	F	E	E	S	T	D	A	G	E	N
U	F	F	T	E	H	Y	V	M	M	G
W	H	H	W	M	U	W	F	Y	C	W
K	E	E	W	E	T	S	M	R	A	W

Er is geen plek lik thuis
Al ist alleenstaand met just een dak en hopelijk 4 muren
Al eb je et gekocht, ist alleen van jou of ben je nog aant huren
Ne kast van een villa of amper de grootte van ne muis

Sommige wonen er misschien dichtbij,
anderen zijn wa langer onderweg
Anderen kiezen het donkerste plekje
bij ne brug onder de autosnelweg

Asielzoeker, vluchteling, of moet het oude krot van pa zaliger nu toch echt wel weg
Sta er eke bij stil, der zijn er al jaren op zoek
In et buitenland, een nieuw continent of ier just achter den hoek
Ervan weglopen lijkt voor sommige den enigste oplossing
Van al et geweld, drama en gedoe is dit de verlossing
Ma je kun ni eeuwig vaje problemen blijven lopen, geef toe
Dus peis nog eke vree goe
Voor daje de deur achter je toe doet

Tis veiliger dan eender welke kluis
Al is et voor jou eerder een persoon, dier, die nieuwen otto of toch meer een huis
Boeit nie
Want uiteindelijk is er voor iedereen ne thuis.

– Florian de Staercke - 6C
– Tekening: Nina Oberc - 2E

Met de heraanleg van de speelplaats brengen we meer groen en een gevoel van thuis voor elke leerling.

Hier een greep uit de mooie fotocollectie van Fiorella Landi.

We vroegen haar de foto's poëtisch te kaderen.

Een paar versleten treden en
een verroeste leuning

Wat barsten en wat kraken

Een eeuwige schakel tussen het idee van
een vreemde wereld en een warme thuis

Het vormt stormte van ruis

Het brengt me overal maar

... ik hunker enkel naar mijn veilige huis

Rechtsonder was de woonkamer
en daar linksboven

ja daar was mijn slaapkamer

Ondergedoken met dromen waar
niemand in kon komen

Een schreeuw van mama: 'Kom
eten' tot een traan van 'Tussen
mij en papa is het gedaan'

Het was een huis waar ik altijd
dacht: 'Dit is mijn thuis;'

Ik dacht: 'Dit is mijn paradijs maar
enkel mijn herinneringen zijn de prijs.'

Een doolhof van ramen en daken
Dat wordt weerspiegeld in elke kamer

Muren getekend door de jaren, telkens vol verhalen
Maar de vraag is waar kijk ik nu eigenlijk op uit
Er is geen enkele ruit die mij doet terugdenken aan de ik van toen
Of mijn oude dromen vol gevoel

Het bankje in de hoek
Wat verstopt maar eigenlijk precies goed

Je geeft me een arm om tegen te leunen en ik
jou een oor om naar te luisteren
Zoveel gefluister in die grote zalen maar geen
enkel dat wat gaat dalen

Geen haast en geen onrust

We zitten hier en zij zijn daar
Het is allemaal maar veel te veel gebaar en rust
En toch wil ik gewoon dat jij mij heel lief kust

Zoveel deuren maar allemaal gesloten
Toch wil ik gewoon eens buiten komen
Jij wacht buiten aan het raam maar je voelt zo ver aan
In afwachting tot alles overwaait
Blijf ik hier tot het slot opendraait
In angst, spanning en met moed weet ik altijd hoe het moet
Wees sterk, kijk niet achterom,
Je verdwaalt steeds verder en ik weet niet eens waarom

Een stad vol leven en bruis,

Het is voor velen hun
gemoedelijke thuis

Waar mensen elkaar kruisen
en elkaar nooit meer zien

Is het soms vaak ongezien.

Culturen en talen met tal van verhalen

Nooit door anderen gekend, want het
is een plaats waar men zichzelf vindt

Het is een verlangen naar een
plek waar men elkaar bemint.

– Fiorella Landi - 6B

Wie herkent de oude speelplaats?

Oriënteer je op de Onze-Lieve-Vrouwekerk.

THUIS IN HET GROEN

Ben je op zoek naar de ideale manier om planten in huis te hebben die weinig plaats innemen en niet veel aandacht en verzorging vragen? Lees dan zeker deze DIY!

Hydrocultuur, ook wel hydroponie genoemd, betekent dat je de plantjes niet in volle grond kweekt maar gewoon in water.

De hippe combinatie van het groen van de plant en het transparante glas heeft een hoge decoratieve waarde en geeft jouw huis een frisse uitstraling.

Er zijn heel wat planten die enkel op water kunnen leven. De meeste planten worden zelfs gekweekt en verkocht zonder ooit contact te hebben gehad met aarde. Het goede nieuws is: je kan jouw potplant omscholen tot plant op hydrocultuur. Kies je favoriete plant, neem er een stekje van en laat de wortels groeien in zuiver water.

– *Florence Maet*

Hydrocultuur in zeven simpele stappen

1. Kies een plant geschikt voor hydrocultuur*.
2. Verwijder voorzichtig de aarde van de wortels.
3. Was de wortels met lauw water.
4. Vul je glaasje met mineraalwater.
5. Gebruik een pipet om een druppel plantenvoeding aan het water toe te voegen. Gebruik je een groter glas of vaasje? Voeg dan een paar extra druppels toe.
6. Plaats de plant voorzichtig in het glas met de wortels onder water. De wortels veranderen zodra ze water vinden: ze worden kleiner, witter, dunner en hariger.
7. Geef de plant een mooi nieuw plekje in je huis!

Stekken van je favoriete plant

1. Kies een stukje stengel met bladeren, maar zonder knop.
2. Neem een schone snoeischaar of een keukenmes en snijd een stuk van de stengel af.
3. Vul je glaasje met mineraalwater.
4. Zet de onderkant van het stekje in het glaasje.
5. Bewonder na enkele weken de groei van de wortel.

Mineraalwater zit vol met vitaminen en mineralen waar plantjes dol op zijn! Een bijkomend voordeel is dat mineraalwater geen kalk bevat, waardoor er geen aanslag op het glas komt te zitten.

***Deze planten zijn geschikt voor hydrocultuur**

- Monstera obliqua – Gatenplant
- Pilea peperomioides – Pannenkoekenplant
- Epipremnum – Drakenklimop
- Chlorophytum ocean – Graslelie

Op donderdag 28 maart 2024 begonnen we aan ons avontuur door het prachtige Italië, een reis vol unieke bestemmingen, prachtige steden, lekker eten en fantastische herinneringen.

Maar voor wat hoort wat … onze reis startte met een lange, slapeloze nacht op de bus. Vermoeidheid maakte echter al snel plaats voor verwondering toen we aankwamen in het prachtige Verona. Daar kregen we van meneer Vermeire een interessante rondleiding door de stad van Romeo en Julia.

De volgende dag reisden we verder naar het mooie Firenze en op dag drie bezochten we de beroemde toren van Pisa en het pittoreske Lucca, waar een straatmuzikant op de *Piazza dell'Anfiteatro* ons allemaal aan het dansen kreeg.

De volgende dag bleven we in Firenze hangen om er door enkele musea te slenteren, stuk voor stuk prachtige gebouwen die de geschiedenis en de kunst van de stad voor ons blootlegden. Als kers op de taart sloten we deze dag af met een adembenemend uitzicht over de stad, inclusief regenboog!

Daarna reisden we verder naar Rome waar we twee dagen rondkuierden langs prachtige kerken, gebouwen en pleinen onder leiding van twee deskundige gidsen die ons alles over de stad wisten te vertellen. We gingen zelfs even de grens over naar Vaticaanstad om dag te zeggen aan de paus en maakten natuurlijk ook een stop bij de Trevifontein om er een muntje in te werpen. Een ding weten we nu dus zeker, ooit zullen we terugkeren naar Rome …

Na twee fijne dagen in Rome reden we richting Siena met eerst nog een tussenstop in de Catacomben.

Na Siena volgde ook nog het gezellige Bologna waar we konden genieten van de lokale markt. Die leuke dag sloten we af met een prachtige zonsondergang op het strand en de echte durvers waagden zich zelfs aan een duik in de ijskoude zee.

De volgende ochtend was het alweer tijd voor onze laatste stopplaats van de reis. Die brachten we door in de romantische straatjes van Venetië. We sloten af met een boottocht richting vasteland onder het licht van opnieuw een adembenemende zonsondergang.

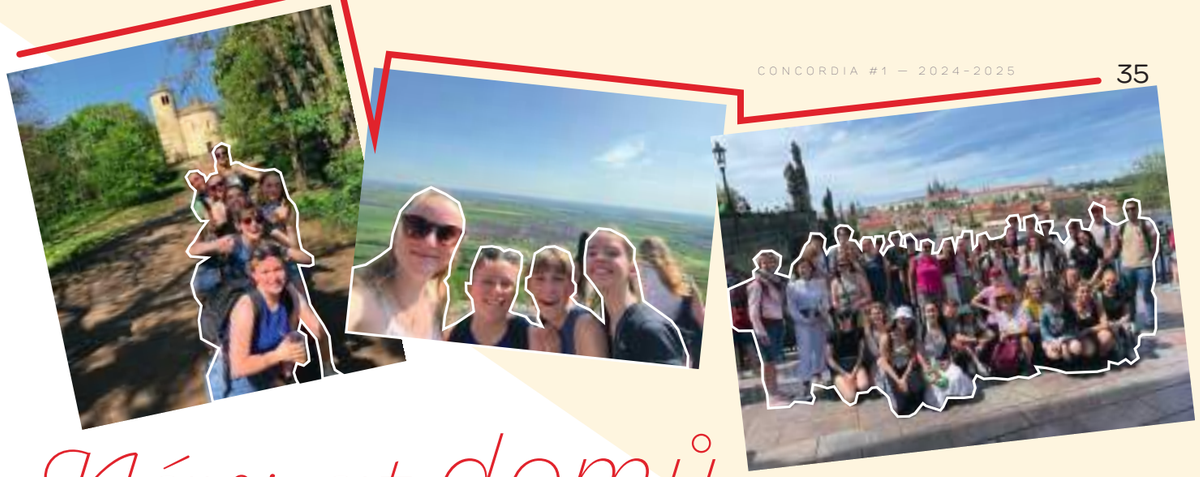
Men zegt weleens dat mooie liedjes niet lang duren, maar dit liedje duurde toch maar even tien uur langer dan verwacht. De busrit terug naar huis was een echt avontuur met heel wat vertraging. Na 22 lange uren kwamen we uiteindelijk moe maar voldaan terug aan in ons Venetië van het Noorden.

Deze reis was een perfecte mix van cultuur, avontuur en gezelligheid. Alle bijzondere momenten en prachtige plekken maakten deze reis tot een onvergetelijke ervaring. Een herinnering om altijd te koesteren!

— Marie Vanoost - 6E en Annabel Deschagt - 6E

Návrat domů

Vorig schooljaar ben ik mee op uitwisseling geweest naar Tsjechië. Zo heb ik nieuwe mensen leren kennen, met wie ik nu nog steeds contact heb. Ik heb ook mijn Engels kunnen verbeteren. In het begin was het even wennen om heel de tijd Engels te spreken, maar al snel moest ik hier niet meer veel bij nadenken. Nu durf ik vaker Engels te spreken en ben ik spontaner geworden in andere talen.

Ik vond het heel boeiend om een nieuwe cultuur te leren kennen en de verschillen te zien met de cultuur van België. Een groot verschil was de architectuur. In Tsjechië zie je namelijk bijna geen baksteen en zijn de gebouwen erg kleurrijk. Dit zorgde natuurlijk direct voor een vakantiegevoel. Het eten was anders dan bij ons, maar het was wel heel erg lekker. In Tsjechië eten de meeste leerlingen brood als tussendoortje en over de middag nemen ze een warme schoolmaaltijd. Toen ik 's avonds thuiskwam, kreeg ik ook nog een overvloed aan koekjes, taartjes en andere dingen. Honger had ik dus zeker niet. Het was ook heel apart om een heksenverbranding mee te maken. Dat is daar namelijk een jaarlijkse traditie. Hierbij leggen ze een grote pop op een brandstapel en steken die vervolgens in brand. Dit doen ze om het begin van de lente te vieren.

Ook al was het in het begin spannend om elkaar te ontmoeten, ik vond het vooral heel fijn om deze nieuwe mensen beter te leren kennen. Ik heb nu nog steeds contact met mijn buddy en met sommige andere Tsjechen. Ook andere leerlingen van onze school leerde ik beter kennen. Het leverde me heel wat nieuwe vriendschappen op. Eerst zijn de Tsjechen naar België gekomen. De meesten van ons hadden direct een goede klik met hun buddy. Tijdens de schooluren hebben we samen veel leuke activiteiten gedaan, waaronder een daguitstap naar Brussel met een bezoek aan het parlement. Ook een chocoladeworkshop stond op het programma en onze Tsjechische buddy's volgden een paar lessen mee op school. Op de vrije momenten planden we heel wat activiteiten samen met ons gezin, zoals een namiddag naar Gent.

In Tsjechië zijn we warm ontvangen. Ik had een heel tof en vriendelijk gastgezin. Hoewel de ouders geen Engels spraken, heb ik toch een hele goede tijd gehad bij hen. We hebben met de school veel boeiende activiteiten gedaan. Zo hebben we onder andere wandelingen gemaakt om mooie uitzichten of speciale plaatsen te zien.

We bezochten de prachtige hoofdstad Praag. De Tsjechen hebben ons volledig ondergedompeld in hun cultuur. Ze namen ons onder meer mee naar de dansles, waar we allerlei Tsjechische dansen geleerd hebben. Een bezoek aan het voormalige concentratiekamp Theresienstadt mocht niet ontbreken. Dit was, ondanks het zware thema, een leerrijke plaats. Tijdens de week van ons verblijf zijn we een paar keer mee geweest naar school. Daar viel vooral het verschillende schoolsysteem op. Een lesuur bij hen is namelijk maar 40 minuten met een korte pauze tussen elke les. Met mijn gastgezin heb ik schilderachtige stadjes ontdekt, een kasteel bezocht en nog zoveel meer.

Deze twee weken zijn voorbij gevlogen, het was een onvergetelijk avontuur dat ik direct opnieuw zou aangaan. Ik heb er veel uit geleerd en heb mooie herinneringen voor het leven gemaakt. Ik ben heel dankbaar voor deze prachtige ervaring.

— Clara Santy - 5A

CALLING

Londen

HOME

Zoals elk jaar vertrokken de derdes naar Londen, de hoofdstad van Engeland. We verzamelden vroeg in de ochtend op de parking van Kinepolis. Vanuit Duinkerke namen we dan de ferry naar Dover. Daar genoten we van een traditioneel Engels ontbijt. Onder een deugddoend zonnetje aten we onze lunch in Greenwich Park. Daarna splitsten we op in groepen om met de metro naar verschillende musea te gaan. We konden kiezen uit *Science Museum, Natural History Museum, Victoria & Albert Museum en Tate Modern.* We sloten de vermoeiende en leuke eerste dag af met de musical *The Lion King.*

De volgende dag maakten we een wandeling door de prachtige stad. We liepen onder andere door *The City*, het historische en financiële hart van Londen, waar we omvergeblazen werden door de hoge gebouwen. We verkenden ook *The London Eye, Houses of Parliament, Westminster Abbey* en we eindigden de wandeling bij het welbekende *Buckingham Palace.* Ook een tochtje door *Camden Town* mocht niet ontbreken. Dat is een wijk met kleurrijke muurschilderingen en een rijke muziekgeschiedenis gelegen in het noorden van Londen. Je kan er vintage kleding, handgemaakte sieraden en andere unieke souvenirs kopen op de markten en de wereldkeuken ontdekken. Een must-visit dus voor iedereen die de alternatieve kant van Londen wil ontdekken.

De avondwandelingen waren zeker een unieke manier om Londen ook in een ander licht te zien. We konden genieten van een mooie zonsondergang tijdens onze wandeling *London by night.* We namen prachtige foto's van de beroemde trekpleisters, zoals de *London Eye* en de *Big Ben*, die 's nachts sfeervol verlicht waren in verschillende kleuren. We kuierden ook door *Piccadilly Circus, Chinatown en Leicester Square* waar we konden shoppen in reusachtige winkels van onder meer M&M en Lego. We kruisten ten slotte *Trafalgar Square*, waar de *National Gallery* een echte eyecatcher is.

Naar goede gewoonte stonden er ook vier keuzeactiviteiten op het menu. Sommigen bezochten de *London Eye* voor een adembenemend panoramisch uitzicht over de stad. Anderen haalden hun hartje op in het museum van *Madame Tussauds.* Er werden honderden hilarische foto's gemaakt met wassen beelden van beroemde filmsterren, muzikanten, historische figuren en sporthelden. De voetbalfans kozen voor een bezoek aan het *Emirates Stadium.* Ze kregen er een kijkje achter de schermen van een van de grootste clubs in het Engelse voetbal. De durvers betraden de *London Dungeon*, een interactief museum dat de duistere en griezelige geschiedenis van Londen vertelt, met speciale effecten en enge verhalen.

De laatste dag bezochten we nog *The British Museum*, dat meer dan 1 miljoen jaar aan menselijke geschiedenis bevat. We sloten de reis af in de eindeloze winkelstraten Oxford Street en Regent Street waar we naar hartelust konden shoppen in talloze enorme winkels. Van daaruit namen we de metro naar North Greenwich om dan met de bus terug te rijden naar Dover. Als klap op de vuurpijl werden we nog getrakteerd op een prachtige zonsondergang op zee.

De reis naar Londen bood ons de kans om wereldberoemde bezienswaardigheden te bezoeken, cultuur op te snuiven en over de geschiedenis te leren. Daarnaast was het ook een reis vol mooie momenten en onvergetelijke herinneringen met vrienden.

— Aïcha Ghazi - 4B en Inez Wastiels - 4B

HEUVEL LAND

Heuvelland, een korte maar o zo leuke reis met het tweede jaar!

We begonnen ons weekend met een dagje Bellewaerde. Samen met alle tweedejaars zakten we af naar het 'verre' Ieper. Na een gezellige busrit en een kort overleg over de afspraken met mevrouw Jansseune mocht iedereen zijn eigen gang gaan. De groepjes werden gevormd en de eerste hoogtevrees-angsten werden snel overwonnen. De dag ging zo vlug voorbij en voor we het wisten stonden we met z'n allen terug op de parking.

De meeste leerlingen kozen ervoor om ook te blijven overnachten dus reden we met de bus naar De Lork om ons weekendje Heuvelland verder te zetten. Nadat we ons geïnstalleerd hadden in de kamers was het tijd voor spaghetti. Om de dag af te sluiten was er een leuke avondactiviteit.

De volgende dag werden we volgens velen te vroeg gewekt, maar het was het zeker waard! Eerst ontbijten, daarna rugzakken maken en vertrekken naar Outside. Eenmaal daar werden de groepen gevormd en was er een doorschuifsysteem met talloze te gekke activiteiten: rijden met een quad, hoogteparcours, paintballen (wat soms wel pijnlijk was) en voor velen het hoogtepunt: wakeboarden. Gelukkig was er achteraf een warme douche, want het was best koud.

Eenmaal terug in De Lork kregen we wat vrije tijd op het domein. Een spelletje spelen, even voetballen, frisbeeën of gewoon een beetje chillen met een muziekje. Na het avondeten was het tijd voor het moment waar we met z'n allen naar uitkeken: de fuif met dj Mullem. We zullen niet in detail treden, het was heel warm in de eetzaal, maar vooral EPIC! Veel te snel was het alweer slaaptijd …

Voor de laatste keer werden we wakker gemaakt, waarna we ontbeten, de kamers opruimden en de valiezen buiten plaatsten. Voor het vertrek was er nog een activiteit. Sommigen kozen voor een levend Stratego, anderen voor een wandeling op de Kemmelberg of het spelletje één tegen allen. Ik raad dat laatste niet aan, want 100 cijfers na de komma leren van het getal pi is geen pretje ;).

Moe maar voldaan keerden we huiswaarts. Het was een weekend om nooit te vergeten!

— Fran Van Eeghem - 3G

Oostenrijk

Eind juni zakten een tachtigtal eerstejaars en een tiental begeleiders van de Frères af naar Stanzach in Oostenrijk.

Het was een avontuurlijke en actieve reis waar iedereen met volle teugen van heeft genoten.

’s Morgens heel vroeg begroetten de begeleiders de eerste leerlingen aan de opstapplaats in Brugge. Vol enthousiasme en met kleine oogjes werden de ouders uitgezwaaid en vertrokken we op pad. Na een rit van 12 uur kwamen we aan in de mooie bergen van Tirol. De valiezen werden uitgepakt, de afspraken overlopen en het kamp kon volledig beginnen.

Als je in de bergen bent, moet je ze ook wel trotseren. De eerste dag stond een kleine inlooptocht op de planning langs de Lech, de mooiste rivier van Stanzach. Onze dappere stappers trotseerden allemaal hun eerste obstakel: de hangbrug. Dat vormde uiteraard geen probleem voor de bergkampers.

Na een leuke avondactiviteit en een heerlijke maaltijd zat de eerste volledige dag er alweer op.

Er waren nog enkele wandeldagen om de schoenen goed in te lopen en natuurlijk stonden er ook andere activiteiten op de planning. Iedereen mocht de touwen van het hoogteparcours beklimmen, naar het hoogste punt van de week wandelen en aan hoge snelheid van de berg af rodelen. Er was voor elk wat wils. Helaas kwamen de regenwolken’s avonds af en toe door. Gelukkig waren de creatieve begeleiders zo attent om de refter om te bouwen naar een home cinema.

De andere avonden konden we gelukkig wel naar buiten, of bekeken we het WK-voetbal op groot scherm in de partytent van het dorp. De sfeer was top!

De benen begonnen bij sommigen wel wat vermoeid te raken, maar het uitzicht van de laatste grote wandeling was het meer dan waard. De tweede hangbrug van 200 meter lang op wel 100 meter hoogte was het neusje van de zalm tijdens deze wandeling.

De allerlaatste dag was een stuk rustiger met een leuke plons in het plaatselijke zwembad. Na de opkuis en allerlaatste Oostenrijkse maaltijd stond de terugrit al voor de deur.

Iedereen kon natuurlijk heel goed slapen op de bus en de terugreis was voorbij voor we het wisten. Het thuisfront wachtte de bus met open armen op en de rest van de zomervakantie kon ingezet worden.

De begeleiders kijken al uit naar de volgende editie!

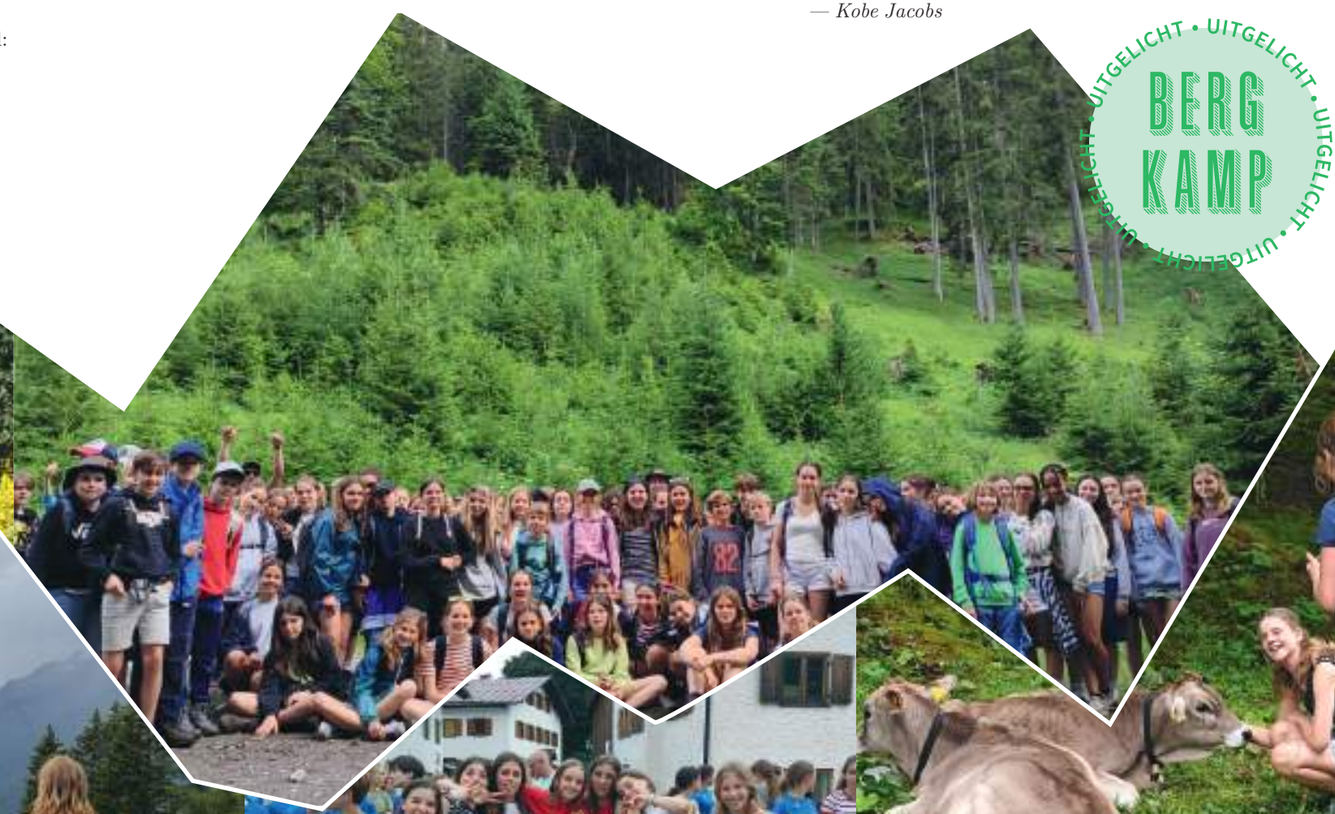
— *Kobe Jacobs*

UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT •

BERG KAMP

Thuiskomen in de lichtstad Parijs

UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT • UITGELICHT •
Parijs

Kijk je er al heel je leven naar uit om eens door de hoofdstad van Frankrijk te kuieren? Heb je zin om de prachtige highlights van Parijs te bewonderen? Dan is de Parijsreis met het vierde middelbaar je op het lijf geschreven!

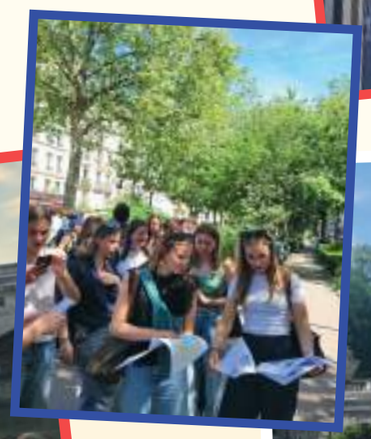
Na een vlotte busrit konden we inchecken in het hostel en daarna gingen we onmiddellijk de mooie hoofdstad ontdekken. De metro zorgde ervoor dat we in no time naar onze bestemmingen konden reizen. Dankzij het schitterende zonnetje konden we lunchen in een groot park, *Parc de la Villette*. Naast het vele wandelen, ontdekten we Parijs ook door het spelen van leuke spelletjes en keuzeactiviteiten. 's Middags kregen we vrije tijd om samen met onze vrienden te lunchen.

Een bezoek aan de Eiffeltoren, wandelen door *La Défense*, shoppen op de *Champs-Élysées, l'Arc de Triomphe* bewonderen: het is nog maar een kleine opsomming van alle leuke bezienswaardigheden die je zal ontdekken. De boottocht op de Seine was het hoogtepunt van de reis. Je kan, terwijl de zon ondergaat, twee uur lang genieten van de lichtjes die deze stad zo bijzonder maken.

In deze vier dagen werden we compleet ondergedompeld in deze prachtige stad van de liefde! Een reis die het zeker waard is om op je bucketlist te zetten.

— Sarah De Cleer - 5E

New York **New York** New York

Herfstvakantie 2024, op uitwisseling naar de stad die nooit slaapt!

Een iconische gele schoolbus bracht ons, een enthousiaste groep vijfdejaars, naar de *Xaverian High School*. Daar werden we direct verwelkomd met grote dozen New Yorkse pizza en een glimp van het Vrijheidsbeeld in de verte.

De stad zelf was een ongelofelijke *concrete jungle where dreams are made of*. Niet alleen *Lady Liberty* was adembenemend, maar ook *the view* vanuit het *Empire State Building* was spectaculair. Het voelde alsof de wereld aan onze voeten lag. We zagen *Starry Night* in het MoMA, zaten op de draaimolen in Brooklyn, vaarden naar *Ellis Island* en bezochten het *9/11 Memorial*.

Times Square? These streets will make you feel brand new, de enige passende beschrijving! Overal waar je keek, flitsten gigantische schermen met felle kleuren en reclames.

Dit waren nog maar de activiteiten met de groep. De momenten die ik samen met mijn buddy, Falynne, beleefde, gaven me nog meer het gevoel alsof ik in de serie *Gossip Girl* of de film *Clueless* meeliep.

New York **New York** New York

New York
New York
New York

Op school zagen we bijna dagelijks de cheerleaders trainen. Wij werden dan ook de grootste supporters bij de *American football*-wedstrijd van de *Clippers*.

GO CLIPPERS GOOO!!!

Trick-or-treating, feestjes en vooral veel snoepjes… Halloween is daar echt een nationale feestdag! We keerden niet alleen met onze nieuwe *Stanley's* terug naar huis, maar ook met kilo's lekkernijen.

Zelf kwam ik in een heel warm gezin terecht. Ze deden er werkelijk alles aan om me echt thuis te laten voelen! We bezochten familie, gingen fietsen op de dijk van *Rockaway Beach* en keken samen naar de *New York Yankees!* Ik kijk ernaar uit om onze Amerikanen een even warm welkom te geven!

— *Marit Vandekerckhove - 5C*

BERLIJN

EEN TRIP OM NIET SNEL TE VERGETEN

Vorig schooljaar trokken onze laatstejaars opnieuw naar de bruisende Duitse hoofdstad voor een onvergetelijke studiereis. Deze mix van geschiedenis, cultuur en avontuur zorgde voor een ervaring die we niet snel zullen vergeten, en dit voor de eerste keer tijdens de schooluren... zalig! Bovendien beleefden we de stad onder een stralende zon en zomerse temperaturen! #EpicTrip

TERUG IN DE TIJD

De eerste stop? *Alexanderplatz!* Meteen voelden we de vibe van de stad. We wandelden langs de iconische *Fernsehturm* en flaneerden over *Museuminsel*, waar kunst en geschiedenis samenkomen. Instawaardig? 100%! De *Brandenburger Tor* en het *Holocaustmonument* lieten een diepe indruk na - plekken die je echt even stil doen staan bij het verleden. En dat alles terwijl de zon ons heerlijk verwarmde!

VAN STREET ART TOT SPORTIEVE UITDAGINGEN

Op dag twee was het tijd voor keuzes maken. Ga je voor een sportieve uitdaging met een looptocht van 10 kilometer? Of liever de creepy geschiedenis van *Hohenschönhausen* ontdekken? Het *Olympiastadion* was huge en de street-art tour met dhr. Blondeel? Gewoon 🔥! Hij gidste ons langs de vetste graffiti spots. Ondertussen nam dhr. Haesebrouck de 'Muur enthusiasts' mee op een boeiende wandeling langs de *Bernauer Straße*. Ook *KZ Sachsenhausen* en het *Joods Museum* waren heavy, maar mega indrukwekkend. En dankzij het zonnige weer konden we alles in de meest perfecte omstandigheden beleven!

Ook dit jaar kozen we voor een avontuurlijke fietstocht. We trapten door de stad en reden zelfs over de legendarische landingsbaan van *Tempelhof*, een ervaring die je echt eens moet hebben meegemaakt! De warme bries maakte het plaatje compleet en gaf ons het ultieme zomergevoel.

BERLIJN IN ONS HART

Na een intense, leerrijke en vooral memorabele city trip keerden we moe maar uiterst voldaan terug naar Brugge. Deze trip was zoveel meer dan een geschiedenisles; het was quality time met de hele crew. Berlijn, you were awesome - en wie weet, tot ziens!

Ook een dikke dank aan Chatgpt voor het opvolgen van mijn prompts over het toevoegen van hippe woorden (zodat ik me weer even 10 jaar jonger kon voelen...NOT!) en het herhaaldelijk vermelden dat het weer echt wel uitzonderlijk zomers was.)

— *Tom Haesebrouck*

Koninklijke Speelschaar S.F.X.

75 JAAR

Het was voor onze vereniging opnieuw een goedgevuld muzikaal jaar. Met onze twee herfstconcerten in de Magdalenazaal sloten wij het jaar 2024 in schoonheid af. Naast de vele traditionele uitvoeringen in en rond Brugge waren we onder andere ook aanwezig in de paardenprocessie in Hakendover, de Rochusommegang in Huldenberg en we openden de vernieuwde Gouden Boomstoet.

Wekelijks komen er op zaterdagmiddag heel veel muzikanten samen in het landhuis Xaverianen te Sint-Michiels. Om samen te repeteren, maar ook om de vriendschapsbanden te onderhouden en te verstevigen. We blijven onze energie steken in de mooie vereniging die de Koninklijke Speelschaar S.F.X. is. We houden immers vast aan de typerende spreuk van de Frères: 'groeien in harmonie'.

2025 wordt een heel speciaal jaar, een jubileumjaar waarin we ons 75-jarig bestaan uitgebreid zullen vieren. Er is door verschillende werkgroepen en het bestuur al heel wat werk verzet om er een ongelooflijk mooi jaar van te maken.

Er zal tijd zijn voor ontspanning en plezier. Voor de jongeren organiseren we een jeugdevent en voor alle leden zal er een heuse familiedag zijn. We gaan met een honderdtal muzikanten en partners begin juli voor vier dagen op concertreis naar Kröv in Duitsland.

Er staat ook een academische zitting gepland. Alle muzikanten worden op zaterdag 19 april ontvangen door de burgemeester en schepenen in de mooie gotische zaal in het stadhuis van Brugge.

Natuurlijk moet ons feestjaar ook een muzikaal hoogtepunt hebben en dat is gepland op zaterdag 10 mei in het Concertgebouw van Brugge. Onder leiding van dirigent Christoph Bonte brengen we een uniek jubileumconcert samen met zanger en Bruggeling Raymond van het Groenewoud. Ook het zotste wandelorkest *Die Verdammte Spielerei* zal van de partij zijn en zorgt naast topmuziek voor de nodige humor. Kaarten kan je kopen via het In&Uit Brugge of www.ticketsbrugge.be.

We sluiten ons feestjaar 2025 af in de Magdalenazaal met een herfstconcert op zaterdag 15 november (20 uur) en zondag 16 november (16 uur).

— Idès Bonte, voorzitter

mini-ONDERNEMINGEN

In dit artikel stellen we met trots vier mini-ondernemingen voor die zijn opgestart door zesdejaarsleerlingen. Een uitdagend project waarbij de leerlingen hun creativiteit, ondernemingszin en teamwork hebben ingezet.

Crochique

Wij zijn Crochique, vier enthousiaste meisjes uit het zesde jaar economie. Wij ontwerpen stijlvolle, handgemaakte en lokale producten: elegante onderleggers, trendy sleutelhangers en decoratieve mandjes die ook functioneel zijn als opbergruimte.

Onze mini-onderneming draait niet alleen om mooie producten, maar ook om impact. Daarom schenken we onze opbrengst aan Kom op tegen Kanker, om onderzoek en steun aan patiënten te financieren.

Van brainstormen tot verkopen op de markt, we hebben een lange weg afgelegd en zijn trots op ons werk. Met elke aankoop geef je niet alleen je interieur een stijlvolle touch, maar draag je ook bij aan een betere toekomst.

CROCHIQUE – STIJLVOL, HANDGEMAAKT EN MET EEN HART VOOR HET GOEDE DOEL.

– Rilke Strubbe, Lore Van Haele, Lies Verhelst & Ophélie Beyaert - 6A

Jong Verwoord

Jongeren hebben het vandaag de dag niet makkelijk. Op het openbaar vervoer kun je niet rekenen en uitgaan is duurder dan ooit. Daarom willen wij, Jong Verwoord, deze problemen op een ludieke en creatieve manier aankaarten. Met bedrukte T-shirts brengen we maatschappelijke thema's onder de aandacht, zodat jongeren hun mening letterlijk kunnen uitdragen.

De start van onze mini-onderneming verliep niet zonder slag of stoot, maar dankzij een goede samenwerking kwam alles goed. Onze eerste verkopen waren een succes, en we hebben ons product met trots verkocht op verschillende markten. Ons harde werk en onze sterke teamgeest, onder leiding van CEO Mauro, leverden ons zelfs de titel **'Beste Verkoopteam'** op.

We blijven groeien en willen nog meer jongeren inspireren om hun stem te laten horen.

DRAAG JOUW MENING, DRAAG JONG VERWOORD!

– Tuur Vandenberghe, Mauro Depauw, Louka Ho Thanh en Siebe Geernaert - 6A

Bjélle

Herinner je je nog die gezellige familiemomenten? Het bestek dat je oma altijd gebruikte of de vork waarmee je papa elke verjaardag at? Wanneer een geliefde er niet meer is, hoeven die herinneringen niet te vervagen. Daarom willen wij bestek met emotionele waarde een nieuw leven geven. We maken er unieke juwelen van. Een sieraad dat niet alleen schittert, maar ook een verhaal vertelt.

Wij zijn zes ondernemende jonge dames. Onze juwelen worden met de hand gemaakt – een ambacht waar we ontzettend trots op zijn. We beginnen met het zorgvuldig selecteren van het juiste bestek, dat we omvormen door te knippen, plooien en polijsten. Het resultaat? Tijdloze, stijlvolle juwelen die uniek zijn en bovendien ecochique.

Bjélle combineert duurzaamheid, elegantie en vakmanschap. Onze sieraden zijn meer dan accessoires – ze dragen herinneringen en emoties met zich mee. Ontdek onze collecties en volg ons op Facebook en Instagram!

– Ona Wolfs, Ireen De Smet, Fien Makelberge, Fleur Van Vynckt, Noémie Coene en Elisabeth De Pourcq - 6A / 6D

SockStory

Het begon allemaal met een simpele vraag: hoe kunnen we mensen dichter bij elkaar brengen? We wilden iets creëren dat niet alleen leuk was om te hebben, maar dat ook een glimlach op gezichten toverde en mensen samenbracht. Iets kleins, maar betekenisvol. En toen keken we naar onze voeten. Sokken! Iedereen draagt ze. Elke dag opnieuw. Maar wat als sokken meer konden zijn dan zomaar een kledingstuk? Wat als ze een verhaal konden vertellen? En zo werd SockStory geboren: een mini-onderneming met een groot hart, waar elke sok een stukje Brugge meedraagt én iets extra's biedt.

Bij ons koop je niet zomaar een paar sokken. Je krijgt er een ervaring bij, een gratis activiteit om samen met iemand te beleven. Want wat is er mooier dan een moment delen met vrienden of familie? Onze sokken zijn er niet alleen om je voeten warm te houden, maar ook om harten te verwarmen. Achter SockStory schuilt een team van jonge, enthousiaste ondernemers. Anna, onze CEO, zorgt ervoor dat alles op rolletjes loopt. Ioannis brengt ons verhaal tot leven op sociale media en geeft SockStory een herkenbare look. Viktor houdt de cijfers in het oog, terwijl Tiebe alles beheert van voorraad tot kostenberekening. En dan hebben we nog Jitze, die met zijn praktische aanpak helpt om alles soepel te laten verlopen. Samen bouwen we met veel passie aan ons bedrijf.

En dat blijft niet onopgemerkt! Op de Brugse Markt stonden we vol trots achter onze kraam, en voor we het wisten, vlogen onze sokken de deur uit. We wonnen zelfs een prijs voor de Slimste Marketing, een moment dat we nooit zullen vergeten. Ook onze eerste verkoopavond, tijdens de aandeelhoudersvergadering, was een succes. Dit alles geeft ons nog meer motivatie om verder te groeien en nóg meer mensen blij te maken met onze sokken en de mooie herinneringen die erbij horen.

Volg ons op sociale media en ontdek waar we opduiken! Wie weet loop jij binnenkort rond in een paar van onze unieke SockStory-sokken. Sokken die niet alleen een verhaal vertellen, maar ook een glimlach brengen.

– Anna Geirnaert, Ioannis Deneve, Jitze Deeren, Viktor Todorov en Tiebe Gevaert - 6A / 6E

Au revoir! Vale!

Eind juni gingen Annemie Desticker (leerkracht Frans) en Marleen Deceuninck (leerkracht Latijn) met pensioen. Leden van hun vakgroepen zwaaiden hen op gepaste manier uit. We trakteren de lezer op enkele citaten uit de afscheidsrede.

"We schenken je de 'Stille Turbo van de Stille Werkruimte Award' omdat je altijd een lieve en attente collega was, iemand op wie we altijd konden rekenen. Vaak konden we je vinden in de Stille Werkruimte of in een klaslokaal, waar je extra oefeningen voorbereidde. Dit is precies waarom je zo geliefd bent, zowel door jouw collega's als door de leerlingen."

"We schenken je de 'Bookwidgets-Maestro Award' voor jouw uitzonderlijke vaardigheden in het creëren van uitdagende en creatieve Bookwidgets voor de leerlingen. Jouw gedrevenheid is bewonderenswaardig en jouw inzet om het beste uit jouw leerlingen te halen, heeft een blijvende indruk nagelaten."

*"**Perseverantia** en **constantia** zorgen ervoor dat ze niet opgeeft. Vóór het 'allemaal digitaal'-tijdperk bracht **matrona** Marleen haar eigen tablets mee en leerde haar pupillen digitaal oefenen. Iedere dag belaadde ze haar stalen ros ermee, zette ze haar helm op en versloeg ze de weerselementen in haar tocht tussen de beide scholen."*

*"De belangrijkste deugd voor een Romein is de **pietas**, het plichtsbesef tegenover de goden, het vaderland en de familie. **Matrona** Marleen heeft bewezen dat ze deze waarde ter harte neemt: haar inzet in Zindering, de pastorale werkgroep, haar onvoorwaardelijke trouw aan haar beide scholen, haar toewijding aan haar gezin."*

*"De deugd van **fides**, trouw en betrouwbaarheid was voor ons een ware verademing. Het moment dat **matrona** Marleen binnenstapte in de Frères werd het meteen duidelijk. Deze vrouw kan je vertrouwen. Elke taak die ze op zich neemt, neemt ze ter harte en voert ze trouw uit. En je kan ervan op aan dat het perfect zal zijn."*

‘Dat er toch nog iemand was… die naar mij luisterde’

– *Rose (Kate Winslet)*

Haar sneakers heeft ze net gewisseld voor schoenen met een hak die bij zo’n gelegenheid passend zijn. ‘En nu nog het belangrijkste…’, hoor ik haar tegen zichzelf zeggen, ‘mijn oorbellen’. Ze opent een doosje en haalt daar twee goudkleurige ‘hangers’ uit en bevestigt die in haar oren. Het is tekenend voor de zorgvuldigheid, met oog voor symboliek, waarmee ze zich heeft voorbereid. Ik verneem dat deze bengelende figuurtjes voor haar een bijzondere betekenis hebben, want ze symboliseren ‘vrouwen aan de macht’. *(‘Herinnert zich achteraf niemand nog iets van wat ik gezegd heb, dan zullen ze zich toch minstens mijn oorbellen herinneren’)*

Het is dinsdag 22 oktober 2024, 14.50 uur. In de Justus Lipsiuszaal van het Erasmushuis in Leuven heeft **Lindsy Desmet** net de PowerPoint klaar gezet voor de presentatie van *And Then… Someone Was Listening. Geriatric Patients’ Spiritual Needs and the Impact of Healthcare Chaplaincy.* Een verhandeling over spirituele noden van geriatrische patiënten en de impact die pastorale zorg heeft op geriatrische patiënten. Daarmee wil Lindsy de graad van ‘Doctor in de Theologie’ behalen. Over de inhoud van deze verhandeling lees je iets meer in het kaderstuk.

Lindsy Desmet, geboren de naamfeestdag van Franciscus Xaverius, is de oud-leerling van de Frères (retorica 2010-2011) die op de avond van de plechtige proclamatie een toespraak hield in naam van alle zesdejaars (zie Concordia, 76ste jrg., nr.1).

Sindsdien zijn er al vele toespraken, artikels en podcasts gevolgd. Vooral over spirituele zorg bij oudere mensen, maar ook over popmuziek als medium in gesprek met jongeren (2023); meer in het bijzonder over David Bowie.

Om 15 uur betreden zes professoren – met toga en baret – het auditorium en nemen plaats op de eerste rij. De hiërarchische afstandelijkheid van deze intrede staat in schril contrast met de gemoedelijke sfeer waarin de rest van de namiddag verloopt.

Lindsy steekt van wal met een helder overzicht van (de relevantie van) haar onderzoeksproject. Gesprekken van zorgpastores met 132 geriatrische patiënten (zoals Rose), verspreid over drie Vlaamse ziekenhuizen, tonen duidelijk aan dat aandacht hebben voor hun spirituele noden een positief effect heeft op hun welzijn. Het is schrijnend dat een ziekenhuis in Deurne de week voordien net een hele pastorale dienst wegens besparingen heeft ‘gesloten’ waardoor met onmiddellijke ingang vier pastores hun job kwijt zijn.

In diverse toonaarden weergalmt daarna de loftrompet van de drie promotoren over de persoon en het veelzijdig (onderzoeks)talent van Lindsy. Er volgen nog enkele obligate vragen van de juryleden waarop Lindsy met ogenschijnlijk gemak nog wat nuances toevoegt aan het discours. Daarna trekt de jury zich terug om te beraadslagen over het beoordelingscijfer dat ze zullen toekennen aan deze academische prestatie. Tijd om op deze zonovergoten herfstdag op het nabijgelegen dakterras met zicht op de skyline van deze studentenstad een luchtje te scheppen.

Twintig minuten later worden we weer met zijn allen binnengeroepen voor de ‘proclamatie’. De voorzitter van de jury laat er geen twijfel over bestaan. Hij neemt meteen de houten sculptuur *Sedes Sapientiae* (‘de zetel der wijsheid’) ter hand die door de Faculteit Theologie en Religiewetenschappen aan alle kersverse doctors wordt geschonken. De woorden die hij daarbij uitspreekt dringen niet echt tot mij door, want ik moet mijn fototoestel zo snel mogelijk scherp stellen voor ‘le moment suprême’, wat mij amper lukt. Er volgt een staande ovatie. Als apotheose declameert Lindsy nog een uitgebreid dankwoord. De ruim 70 namen die ze daarin noemt illustreren hoe breed dit project gedragen werd.

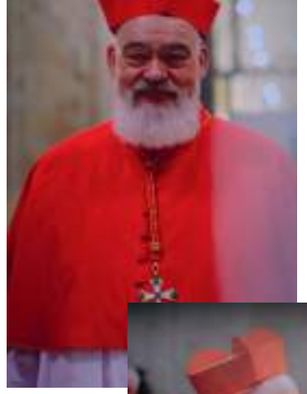
De feestelijke receptie in de inkomhal van het Erasmushuis biedt mij de kans om nog een leuke babbel te hebben met trotse broer Tom, eveneens oud-leerling van De Frères. En met oud-leerling Sofie (retorica 2009-2010), die ook Theologie en Religiewetenschappen studeerde en nu godsdienstleerkracht is in een andere Brugse school. Na menig hapje en glaasjes bubbels begeef ik mij naar het station om terug naar Brugge te sporen. Tijdens mijn treinrit mijmer ik nog na over de titel van het jaarwerk godsdienst dat ze indertijd maakte in het zesde jaar: ‘Kijk. Een andere’. Toen al met zorg gekozen.

– *Jef Truwant, oud-leraar*

Geriatrische patiënten zijn ouder dan 75 jaar en hebben twee of meer medische of chronische aandoeningen op hetzelfde moment. Ziekenhuispastores ondersteunen geriatrische patiënten onder andere in de zoektocht naar wat hen zin geeft in het leven, in de reflectie over de waarde van het (voorbije) leven, in de ervaring van innerlijke vrede en hoop en in het omgaan met de dood. Ze verlenen spirituele zorg aan elke patiënt die dat wenst, ongeacht hun geloofsachtergrond.

Dit onderzoeksproject heeft als doel inzicht te geven in twee belangrijke aspecten van pastorale zorg: (1) de spirituele noden van geriatrische patiënten, die de primaire focus vormen van de pastorale zorg en (2) de impact die pastorale zorg heeft op geriatrische patiënten. Het onderzoek gebeurde bij 416 geriatrische patiënten verspreid over drie Vlaamse ziekenhuizen. De bevindingen laten zien dat hun spirituele noden divers zijn, dat sommige spirituele noden samenhangen met hun welzijn en dat het bezoek van een pastor een positieve invloed kan hebben op het welzijn van geriatrische patiënten. Dat laatste kan ertoe bijdragen dat ze opnieuw *thuis* komen bij zichzelf.

LEVERT DE FRÈRES EEN VOLGENDE PAUS?

We houden er wel van om eens te horen hoe het onze oud-leerlingen vergaat. Meestal vernemen we dat dan eerder toevallig, maar heel soms komen we het gewoon via het wereldnieuws te weten. ‘Paus benoemt (of ‘creëert’ in het kerkjargon) 21 nieuwe kardinalen.’

Slechts twee Belgen mogen zich kardinaal noemen en laat nu net een daarvan onze oud-leerling Dominique Mathieu (°1963) zijn. Best een invloedrijke positie, want de belangrijkste taak van kardinalen is het kiezen van een nieuwe paus. Met het risico om zelf als paus uit de Sixtijnse kapel tevoorschijn te komen. De groep die gaat stemmen, mag maximaal uit 120 kardinalen bestaan. Op hun 80ste verliezen de kardinalen hun stemrecht.

Voor een getrouwe weergave van het levensverhaal gaan we langs bij de torenwachter van Damme, Roland Mathieu, de trotse vader van twee dochters en nu dus ook van een kardinaal.

Dominique Mathieu werd geboren in Arlon en kwam pas in het tweede studiejaar naar de Frères in Brugge. Een Franstalig ventje in een Vlaamse omgeving had het niet altijd gemakkelijk. Hij werd steeds bedeesder, maar kon altijd rekenen op de steun van zijn vrienden. Het gevolg was dat hij de kant koos van de zwakken. Zijn studies liepen niet van een leien dakje, hij deed twee jaar extra over de Frères, maar net dat gaf hem de tijd om zichzelf beter te leren kennen en in contact te komen met de juiste mensen die zijn levenskeuze zouden bepalen. Tijdens de schooluren ging hij soms langs bij de directeur, zoals bij broeder Edwin, om de dagelijkse eucharistie voor schooltijd opnieuw in te voeren. Vreemd genoeg werd hij daar een luisterend oor voor de man die even later zou uittreden. Ook broeder Demon legde hem zijn problemen voor.

Zijn roeping, iets wat de maatschappij ondertussen bijna als een geestesziekte was gaan beschouwen, zat er al van jongs af aan in. Naar de missies wilde hij. Tot hij tot het besef kwam dat er in ons rijke Westen veel te weinig priesters waren. Dominique werd Franciscaan. Het levensverhaal van pater Kolbe, gestorven in Auschwitz, was daarbij een bepalende factor. De Franciscanen worden minderbroeders genoemd omdat ze altijd klaar staan voor de minderen onder ons, begrijp ‘de armen’.

Ook Dominique zet die traditie voort: gedurende een twintigtal jaren werkte hij voor de minderbedeelden in Brussel, in nauw contact met de voedselbanken. Later had hij verschillende functies in Beiroet, waar hij de biechtstoel als zijn tuin beschouwde. *Ook al is er onkruid dat gewied moet worden (niemand van ons is perfect), nog belangrijker is het de goede plantjes alle voeding te geven.*

Noviciaat in Duitsland, theologie in Italië, werk in Libanon, ... niet verwonderlijk dat hij elf talen spreekt. Die buis voor Duits in de Frères wordt nu ruimschoots gecompenseerd. Zijn openheid voor andere culturen en zijn kennis van Arabisch en Perzisch brachten de paus op het idee om hem te benoemen tot aartsbisschop van Teheran-Isfahan. Het huidige Iran is geen evidente plek om katholiek te zijn. Er zijn slechts 2000 rooms-katholieken in heel het land. Dit zijn bijna allemaal buitenlanders, want wie als moslim geboren is, mag zich niet bekeren van de overheid. In Teheran en omgeving kan Dominique zich vrij bewegen, maar als hij naar Isfahan wil gaan, moet hij zijn komst aankondigen bij de autoriteiten, net als de persoon die hem ontvangt. In zo’n moeilijke situatie is er bij uitstek een bruggenbouwer nodig. En is dat nu niet het ideale profiel voor de volgende paus?

– Tom Peeters

In memoriam

Broeder Ivo

1933-2024

Nu kan dit niet meer, maar in 1950 was dit de gang van zaken: je bent 17 jaar, je bent diepgelovig en dus doe je je intrede in een religieuze gemeenschap. Voor Gabriël Vanderjeugt werd het de congregatie van de Broeders Xaverianen. In het noviciaat van Torhout nam hij de religieuze naam ‘Ivo’ aan.

Broeder Ivo werd leraar en bestuurder op de Sint-Jozefschool in Heist en in Sint-Leo Zedelgem. Ook in de organisatie van de Broeders Xaverianen nam hij belangrijke functies op. In 1980 werd hij door zijn medebroeders verkozen tot *provinciaal* (dat is het hoofd van een bepaald gebied bij een religieuze orde) van de toenmalige Belgische provincie (voor de broeders Xaverianen was dat heel België). Hij zette de lijnen uit van het vormingsprogramma van de Congolese broeders en vertegenwoordigde de congregatie bij de Belgische overheid.

Broeder Ivo gaf nooit les in de Frères, maar was wel een trouwe supporter van ons instituut. Heel vaak was hij het die in een avondronde de ramen sloot en de lichten doofde. Hij zal door velen herinnerd worden als een luisterende man die ongelooflijk zachtaardig was, altijd dienstbaar, zichzelf wegcijferend. Respect, zorgzaamheid, verbondenheid. Het zijn de kernwaarden van onze school en bij het overlopen van het leven van broeder Ivo, merken we weer eens waar we de inspiratie vonden.

– Tom Peeters

C'est dur de mourir au printemps

In memoriam Nadine Mikucki

Op de palliatieve zorgeenheid, De Vlinder, lopen de bezoekers altijd binnen met enige schroom. Er zijn immers tientallen goede redenen én drogredenen om rechtsomkeer te maken. Zal de stervende wel blij zijn met mijn bezoek? Zal ik de juiste woorden zeggen? Kan ik die confrontatie met de dood wel aan? Is het niet aan anderen om nu hier te staan, haar familie?

Was het net omdat Nadine nog maar weinig familie had, dat zovelen toch de drempel overstapten? Of was het omdat spreken niet altijd hoefde bij Nadine? Zij kon de stilte laten spreken. En die kunst beheerste ze ook al voor de spierziekte A.L.S. haar spraak lamlegde.

In ieder geval komt het zelden voor dat bezoek via een reservatiesysteem moet worden ingeperkt. Dat haar (oud-)leerlingen haar graag zagen, dat was al heel lang duidelijk. Dat die leerlingen haar ook een privéconcertje zouden komen geven, haar zouden meenemen op de fiets, met haar zouden gaan wandelen, het verraste me niet eens meer. Nadine was op school namelijk een soort wisselkantoor: de leerling bracht zijn inzet voor Frans binnen en ruilde die in voor betrokkenheid in het persoonlijk leven. Ze wist als geen ander een leerling op te monteren, te feliciteren, bij te sturen of in een moeilijke periode te ondersteunen. Zo'n wisselkantoren bestaan er wel meer op school, maar aan zo'n gunstige wisselkoers?

In de leraarskamer was Nadine de laatste jaren nooit een blijver. Te druk, te luid, te veel gesprekken door elkaar. Het was een passage tussen twee werelden: haar klassen en haar thuis waar de zorg voor haar moeder haar opslorpte. Wie haar ook daarbuiten kende, wist dat die norse blik makkelijk te ontdooien was met een grapje of een warme schouderklop. Bij zovelen van ons had ze op de een of andere manier ook ooit voor wisselkantoor gespeeld.

In de herfst van 2023, na een receptie op school (met huldigingsspeech van collega Richie Ackaert) vergezel ik haar naar het Guido Gezelleplein. Daar zal een auto haar komen oppikken. Nadine is op dat moment al minder mobiel en haar spraak is volledig verdwenen. Haar enige communicatiemiddel, haar iPad, zit diep weggeborgen in haar tas. We zitten dus in stilte samen kou te lijden op een bankje. 'Wie komt jou eigenlijk halen?', vraag ik haar. Want die info had ik niet meegekregen van oud-collega Guido Verleye, haar engelbewaarder in haar laatste levensjaar.

Haar ogen twinkelen en vertellen me: 'Tja, Tom, dat zou jij wel graag willen weten hé, maar ik kan het je niet zeggen. Je zal geduld moeten hebben.' Tien minuutjes later, ik weer. 'En je bent zeker dat die auto komt?' Weer hetzelfde geamuseerde getwinkel, dat nu ook een extra laagje legt: 'Tom, leer dat toch eens af, dat ongeduld.' 'Hoe doe jij dat toch, dat al die mensen jou zo graag helpen?' Twinkel in 't kwadraat. Ik lees haar ogen: 'Omdat ik goed ben natuurlijk.' Even later komt een vriendelijke dame op ons af. Er was een ongeval gebeurd en het verkeer zat muurvast. Ik herken haar niet, heb haar nog nooit gezien. Mijn nieuwsgierigheid haalt het toch: 'Hoe ken jij Nadine eigenlijk?'. 'Gewoon, zij is klant in de winkel. Onze vriendelijkste klant.'

De dame laat haar winkel even achter, trotseert het Brugse verkeer en brengt Nadine veilig thuis. Het is pas even later dat ik me realiseer dat ook ik ooit klant was in die winkel. Maar ik had haar niet herkend en zij mij niet. Je n'étais qu'un renard semblable à cent mille autres.

Later kwam ik ze nog tegen, mensen die vertelden hoe weinig contact er nodig was geweest om door Nadine te worden *geapprivoiseerd*. Zoals de dame die haar in de Vlinder een roman kwam voorlezen.' Tja, ik ben medisch secretaresse en een keer per jaar kwam ze bij ons op de praktijk voor een check-up. De tweede keer zijn we beginnen babbelen en dat doen we nu al 30 jaar.' Of de logopediste die niks meer voor haar kon doen, maar dat toch nog deed. 'Gewoon omdat het Nadine is, denk ik.' Of een 25 jaar jongere vriendin. 'Ik kom haar drie keer per week in slaap zingen, ze heeft daar deugd van. Toen ik veel verdriet had, is ze er echt voor mij geweest.'

'Hoe ga je mij herdenken? Zal ik iets veranderd hebben?', vraagt Nadine mij op het einde van haar leven. Ik zeg haar dat ik geen huisaltaartje zal oprichten, dat ik niet wekelijks naar de strooiweide zal gaan, maar dat ik nu al de liefde voel in het netwerk van mensen rondom mij, de liefde die zij daarin geïnjecteerd heeft.

Met dat antwoord kan ze leven.

– *Tom Peeters*

FAMILIENIEUWS

Overlijdens

De heer Raoul Rubrecht, overgrootvader van Lou Vanhalle, 24.01.2024
Mevrouw Mia Vandoorne, overgrootmoeder van Vinz en Lori Desmet, 26.01.2024
De heer Louis Huys, overgrootvader van Amber Trappeniers, 30.01.2024
De heer José Reynaert, overgrootvader van Luca Sabbe, 03.02.2024
Mevrouw Rosa Deltour, grootmoeder van Tine Jansseune, 16.02.2024
Mevrouw Jeannine Dickx, grootmoeder van Tibe Steeman, 18.02.2024
Mevrouw Heike Doom, dochter van oud-collega Xavier Doom en tante van Cyrille Doom, 26.02.2024
De heer Jef Trappeniers, overgrootvader van Amber Trappeniers, 27.02.2024
De heer Rudy Fransen, oom van Ella Allemeersch, 12.03.2024
Mevrouw Nera Staes, moeder van Johan Yde, 18.03.2024
Mevrouw Jenny Vandaele, grootmoeder van Thor Demonie, 08.04.2024
Mevrouw Nadine Mickuki, collega, 14.05.2024
Mevrouw Simonne Willems, grootmoeder van Merel Van Troostenberghe, 15.05.2024
De heer Thomas Teerlynck, oud-leerling, echtgenoot van Astrid Roels, vader van Seppe, Staf, Vic en Juul, zoon van oud-collega Carine Sneppe, 28.05.2024
De heer Roger Denoyette, vader van oud-leerlingen Geert en Dany Denoyette, grootvader van Lieslot Denoyette en overgrootvader van Elise Dupon, 03.06.2024
Mevrouw Dorine Dekeyzer, moeder van Lode Jonckheere en schoonmoeder van Annelien Vandewalle, 16.06.2024
De heer Antoon Verleye, oud-leerkracht en broer van oud-leerkracht Guido Verleye, 28.07.2024
Mevrouw Liliane Kneuts, overgrootmoeder van Rosalie Vos, 13.09.2024
De heer Marcel Segers, grootvader van Thor Segers, 20.09.2024
Mevrouw Maria Duynslaeger, overgrootmoeder van Warre Vansteenkiste en Nina Camara, 23.09.2024
Mevrouw Jeannette Vanneste, overgrootmoeder Inez Wastiels, 23.09.2024
De heer Frank Ramault, grootmoeder van Ophélie en Ludovic Beyaert, 26.09.2024
Mevrouw Aline De Baedts, echtgenote van oud-collega Johan De Stickere, 01.10.2024
De heer Gabriel Van Landuyt, overgrootvader van Stien Van Landuyt, 15.10.2024
Mevrouw Wendy D'hondt, tante van Jef Roels, 18.10.2024
De heer Gabriël Vanderjeugt, van de Broeders Xaverianen, Broeder Ivo, 24.10.2024
Mevrouw Lut Blondeel, grootmoeder van Hannelore Carron en schoonmoeder van oud-collega Ingrid Meyers, 28.10.2024
Mevrouw Marie -Thérèse Verschingel, overgrootmoeder van Maya Van Iseghem, 06.11.2024
Mevrouw Rika Boedt, tante van Arthur en Lise Dorcimont, 06.11.2024
De heer Marc Maenhout, grootvader van Sarah De Cleer, 14.11.2024
Mevrouw Mady Eeckhout, overgrootmoeder van Miel Demeulemeester, 15.11.2024
De heer Gerard Vande Woestyne, grootvader van Griet Vangaever, 16.11.2024
Mevrouw Lydie Van De Kerckhove, overgrootmoeder van Manou en Vince Matthys, 30.11.2024
Mevrouw Rika Bossuyt, moeder van oud-leerkracht Marie Demeulenaere, 15.12.2024
Mevrouw Anne-Marie Coussement, grootmoeder van Nand Ryelandt, 02.01.2025
De heer Geert Lambert, grootvader van Alessia Sneppe, 09.01.2025
Mevrouw Martha Eyselbergs, overgrootmoeder van Lewis Verdonck, 14.01.2025
Mevrouw Marina De Grande, oudtante van Linde Deloffer en oud-leerling Fien Deloffer, 20.01.2025
De heer Jozef Verraes, grootvader van Elize Verraes, 22.01.2025
Mevrouw Lieve Coudeville, grootmoeder van Lucia Maes, 24.01.2025
De heer Ivan Vanstechelman, grootvader van Hélène Van huele, 04.02.2025
De heer Pieter Boudens, broer van oud-collega Liesbet Boudens, 10.02.2025

Huwelijken

Huwelijk van oud-leerling Anne-Sophie Carron en Louis Van der Meeren, dochter van oud-collega Ingrid Meyers en zus van Hannelore Carron, 22.06.2024
Huwelijk van oud-leerling Megan Velasco en Bram Vander Plaetse, 23.08.2024

Geboortes

Nessa, dochtertje van Benny Claeys en Charlotte Minten, 30.01.2024
Levi, zoontje van Xavier Vandenberghe en Lisa Gyselinck, 08.02.2024
Oliver, zoontje van Ann-Sophie Batsleer en Ali Adiby, broer van Max, 28.11.24

De lijst is samengesteld op basis van de berichten die ons tussen 16.01.2024 en 10.02.2025 bereikten.

Blijf op de hoogte en volg ons op sociale media

defreresbrugge

De Frères Brugge

www.sfxbrugge.be

de Frères
SINT-FRANCISCUS-XAVERIUSINSTITUUT